

Calea cã tre fericire

طرق السعادة باللغة الرومانية

'AbdAr-Rahman bin 'AbdAl-Karim Ash-Sheha

د. عبد الرحمن بن عبد الكريم الشيحة

Traducere:

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

& Alina Luminița Crăciun

Revizuire:

Mariam Oana

ISLAM LAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM

În numele lui Allah Ar-Rahman (Preamilostivul),

Ar-Rahīm (Prea Îndurătorul)

*Toată slava I se cuvine lui Allah și pacea și binecuvântările fie
asupra Profetului nostru, Mohammed, a familiei și a
companionilor săi!*

Introducere

Citirea acestei broșuri îți va răpi câteva minute din timpul tău, însă ți-ar putea aduce fericirea eternă. Așadar, nu te precipita în judecarea sau citirea ei superficială.

Universul în care trăim este minunat, fiind demn de meditare și contemplare. Într-adevăr, acest Univers și toate creaturile pe care le conține reprezintă dovada existenței unui Creator care le-a creat într-un mod perfect, acest lucru fiind evident din interdependența precisă a părților care le compun. Aceasta cuprinde lumile vizibile, așa cum sunt planetele și galaxiile, și pe cele microscopice și infinit de mici, așa cum sunt atomii și componentele lor. Dacă nu ar exista o forță creatoare, determinativă și conservatoare, toate lumile acestui Univers ar suferi un colaps și elementele lor s-ar împrăștia, însă suntem martorii contrariului acestei situații. Totul urmează o traiectorie definită și se supune unei organizări precise, după cum se arată în versetul în care Allah Preaînaltul spune:

„Nici Soarele nu se cuvine să ajungă Luna, nici noaptea nu poate să o ia înaintea zilei (să vină înainte de timpul care i-a fost hotărât) și toate plutesc pe orbite (proprii).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 36:40]

Aceste lumi vor continua să existe până când Cel care le-a creat va permite dispariția lor ca urmare a unui dezechilibru care va fi decretat de El Însuși și va apărea în organizarea lor. În continuare, va începe Viața de Apoi, care este eternă. Allah Preaînaltul spune:

„Când Cerul va fi despicat, ~ Și când stelele vor cădea și se vor împrăștia, ~ Și când mările vor izbucni cu putere, ~ Și când mormintele vor fi răsturnate (adică morții vor fi înviați).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 82:1-4]

După reflectarea la aceste lumi, o întrebare apare în minte: „Pentru ce au fost create toate acestea, au fost ele create în zadar?”

Această întrebare îl privește în primul rând pe om, a cărei creație este suficientă pentru a stârni uimirea, chiar dacă luăm în considerare numai aspectul său fizic, despre care Allah Preaînaltul spune:

„O, omule! Ce te-a ademenit și te-a făcut să îndrăznești să nu I te supui Domnului tău Cel Generos, ~ Care te-a creat pe tine, și-a dat o formă perfectă și și-a oferit proporția cuvenită, ~ În orice formă a dorit, El te-a creat (adunat, creat, dat o formă umană sau animală).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 82:6-8], sau aspectul său spiritual, despre care Allah Preaînaltul spune:

„Pe Pământ se află semne (dovezi ale Atotputerniciei și Unicității lui Allah) pentru cei care cred cu putere, ~ Ca și în voi înșivă. Voi nu vedeți?” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 51:20-21]

Știm cu toții că omul acționează în toate aspectele vieții sale numai pentru a își satisface o nevoie sau pentru a atinge un scop. Astfel, este imposibil ca Allah Preaînaltul să creeze un lucru în zadar, deoarece El este net Superior ființei umane. Allah Cel Atotputernic spune în această privință:

„Oare credeți că v-am creat pe voi fără rost (în joacă sau în deșert, fără înțelepciune) și că nu vă veți întoarce la Noi (pentru răsplată)? ~ Preaînalt este Allah, Stăpânul adevărat! Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de El, Stăpânul Tronului sublim!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 23:115-116]

Allah Preaînaltul este Cel care a creat întregul Univers, precum și astrele și planetele pe care acesta le conține, astfel încât oamenii să poată reflecta și medita la acestea și să termine prin a își pune în mod logic întrebarea: „Cine a creat toate astea?” O natură sănătoasă și o rațiune matură și conștientă vor realiza apoi cine este Adevăratul Creator. Allah Preaînaltul spune:

„Care Îl pomenesc pe Allah, stând (în picioare), șezând (jos) sau pe o parte (adică în toate situațiile) și cugetă la facerea Cerurilor și a Pământului, (zicând): «Domnul nostru, n-ai făcut acestea în deșert! Slavă Ție! Apără-ne pe noi de chinul Focului!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:191]

Aceeași Ființă care a Creat din nimic acest Univers și tot ceea ce conține va face ca acesta să ajungă la finalul existenței sale și să înceapă Viața eternă de Apoi. Allah Preaînaltul spune în acest sens:

„În Ziua aceea vom închide Noi Cerul, așa cum se închid sulurile cu Scripturi (metaforă pentru întunecarea stelelor lui, ștergerea semnelor și stricarea echilibrului lui). Așa cum am făcut Noi prima făptură, o vom face din nou (totul va fi făcut cum a fost creat inițial). Aceasta este o promisiune pe care Noi am făcut-o și pe care o îndeplinim.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 21:104]

Fiind parte a acestui Univers, dispariția lui te privește în mod direct, însă ceea ce te distinge de restul Universului este faptul că vei fi înviat și vei merge fie în Paradis drept răsplată, fie în Iad drept pedeapsă. Cel care te-a creat atunci când nu erai nimic

este cu atât mai Capabil să te învie după moarte, acest lucru fiind și mai ușor pentru Allah Preaînaltul, conform versetului în care El, Cel Atotputernic, spune:

„El este Cel care creează prima oară făpturile și apoi le face din nou (în Ziua Învierii) – și aceasta este și mai ușor pentru El (decât prima creare) – și a Lui este pilda cea mai înaltă, din Ceruri și de pe Pământ și El este Al-‘Azīz (Cel Atotputernic, Omniscientul), Al-Hakīm (Preaînțeleptul).”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 30:27]

Gândește-te la un pământ deșert, steril și arid, unde nu există semne de viață timp de luni întregi, iar de îndată ce cade ploaia, multe specii de plante încep să crească din acesta. Acest exemplu te va ajuta să conștientizezi o realitate care nu te gândeași că poate exista, și anume aceea a Învierii, despre care Allah Preaînaltul spune:

„Și printre Minunile Sale (este și aceea că) tu vezi pământul umilit (pustiu și neroditor), dar când Noi facem să coboare apa peste el, atunci el se mișcă și se umflă. Acela care îi dă lui viață este Cel care dă viață și morților, fiindcă El este cu putere peste toate.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 41:39]

Abd Ar-Rahman bin ‘Abd Al-Karim Ash-Sheha

Fericirea

Știi ce este fericirea? Aceasta a fost definită ca fiind o stare de mulțumire și pace interioară, care nu depinde de factori externi sau pasageri și care este determinată de satisfacerea unei dorințe după străduința în acest sens. Este binecunoscut faptul că fiecare ființă umană are un scop pe care încearcă să îl atingă și, cu cât se va strădui mai mult, cu atât mai mare va fi fericirea sa atunci când acest lucru se va întâmpla.

Psihologii definesc fericirea ca fiind „*un sentiment permanent de satisfacție, bucurie, liniște și seninătate, care este cauzat de mulțumirea constantă de sine, de propria viață și propriul destin*”. Te poți analiza pentru a observa cât de bine ți se potrivește această definiție.

Fericirea este de trei tipuri

1. Primul este reprezentat de fericirea imaginară, fictivă și efemeră, care are drept origine un factor extern. Într-adevăr, mulți oameni cred că fericirea poate fi atinsă prin consumul de droguri și alcool. Oamenii din această categorie consumă aceste substanțe pentru a scăpa de problemele vieții și cred că fericirea constă din uitarea realității lor triste. Cu toate acestea, ei sunt asemeni unui om care se aruncă într-un foc încercând să scape de căldură și nu găsește decât mizerie și distrugere, deoarece drogurile, alcoolul și sedativele produc o fericire artificială, care dispare de îndată ce efectul acestora se estompează. În plus, nenorocirea se poate agrava după revenirea la viața reală, ceea ce duce la consumul a și mai multor astfel de substanțe și sedative pentru a simți acea „fericire”, ajungând la dependență și la imposibilitatea de a renunța la acestea. Consecințele

acestor dependențe sunt niște boli psihice mai grave decât problemele pe care cel care le suferă dorea să le uite, și toate acestea pe lângă bolile fizice și o posibilă cădere în comiterea de acte criminale.

2. Al doilea este reprezentat de fericirea simțită la atingerea unui obiectiv greu de atins. Această fericire este la fel de efemeră ca aceea menționată anterior, însă este mai puțin dăunătoare, deoarece nu depinde de factori externi – așa cum sunt drogurile și alcoolul – care cauzează boli psihice sau fizice. Cu toate acestea, după ce își ating scopul, mulți de întrebă: „*Și acum ce urmează?*” Această întrebare reprezintă punctul de plecare al stresului psihologic.

3. Al treilea este reprezentat de fericirea adevărată și permanentă, care însoțește ființa umană pe tot parcursul vieții sale, la bine și la rău, în sărăcie și în prosperitate, în suferință și în sănătate, în succes și în eșec. Aceasta este adevărata fericire, care decurge dintr-o mulțumire absolută, bazată pe principii religioase ce asigură pacea minții și liniștea spirituală.

Dorești să atingi fericirea adevărată?

Întrebarea poate părea ciudată, însă răspunsul este previzibil: „*Da, bineînțeles că doresc să ating fericirea adevărată și mă străduiesc în acest sens.*” Cu toate acestea, fiecare om are mijloacele proprii prin care caută să o atingă. Astfel, unii cred că fericirea se află în acumularea de averi, alții cred că ea se află în putere și poziții înalte, alții cred că fericirea se află în prestigiu și faimă, iar alții cred că ea se află în numărul mare de prieteni și în capacitatea de a îi influența pe cei din jur etc.

Cu toate acestea, atunci când cineva care și-a atins obiectivele materiale sau morale este întrebat dacă a găsit fericirea adevărată, răspunsul său este negativ. Care este motivul acestui lucru?

Răspunsul la această întrebare este acela că adevărata fericire se află în pacea și liniștea permanentă, iar aceste sentimente nu pot fi atinse cu ajutorul averii, nici măcar dacă am deține muniți de aur, din motive pe care le vom discuta mai târziu.

Există un proverb care spune:

„Poți cumpăra patul, dar nu poți cumpăra somnul.”

Reprezintă reușita în acumularea de averi, atingerea prestigiului și a faimei și obținerea puterii sfârșitul tuturor așteptărilor? Întrebarea „*Și acum ce urmează?*” este sursa ghinionului tuturor celor care nu sunt religioși sau nu sunt convingși de religia pe care o urmează din cauza faptului că aceasta contrazice realitățile științifice și natura sănătoasă. De fapt, cel care crede că totul s-a sfârșit după ce își atinge obiectivul își va găsi refugiul în fericirea imaginară pe care i-o oferă substanțele stupefiante sau sedativele, care îl ajută să uite realitatea și să se bucure de o fericire artificială și o liniște falsă. Cu toate acestea,

tot ceea ce el obține nu este decât temporar și dispare de îndată ce efectul substanțelor stupefiante și al sedativelor se estompează, ceea ce îl determină să le consume din nou, devenind o ființă umană neproductivă sau chiar o povară pentru societate. Bietul om nu știe că nefericirea pe care o simte nu poate fi îndepărtată decât prin adoptarea religiei adevărate, care îi va permite să se realizeze, să își determine calea și să își cunoască soarta.

Atingerea fericirii adevărate este ușoară pentru cel căruia Allah Preainaltul i-a înlesnit-o și continuă să fie accesibilă pentru toate ființele umane, indiferent de sex, culoare sau etnie.

Știi care este singurul loc în care o poți găsi?

Nu fi surprins de răspuns și oferă-ți șansa de a atinge această fericire, însă cu condiția să fii convins de ceea ce faci și să fii sincer în convingerile tale.

Atunci când omul caută adevărata fericire, aceasta merită ca el să sacrifice totul pentru ea și trebuie să își dea șansa de a schimba ceea ce consideră că îi este benefic și îl ajută să își atingă obiectivul.

Această schimbare este convertirea la islam!!!

Știu că ești surprins și că poate zâmbești, însă nu te învinovățesc. Cu toate acestea, pariul nostru rămâne valabil doar dacă îți cauți informații cu privire la islam în sursele sale intrinseci și autentice, renunțând la pasiunile și prejudecățile tale religioase. De asemenea, trebuie să ai certitudinea că, prin islam, dorești să atingi adevărata fericire.

Știi de ce islamul îți va aduce fericirea adevărată?

Îți voi răspunde la această întrebare, însă, înainte, vreau să îți amintesc definiția pe care psihologii i-au dat-o fericirii:

„Un sentiment permanent de satisfacție, bucurie, liniște și seninătate, care este cauzat de mulțumirea constantă de sine, de propria viață și propriul destin.”

Islamul le asigură musulmanilor aceste lucruri. Într-adevăr, Allah Preaînaltul spune cu privire la bunătatea proprie musulmanilor:

„Musulmanilor și musulmanelor, dreptcredincioșilor și dreptcredincioaselor, celor supuși și celor supuse, celor iubitori de adevăr și celor iubitoare de adevăr, celor statornici și celor statornice, celor smeriți și celor smerite, celor ce dau milostenii și acelora (dintre femei) care dau milostenii, celor care postesc și acelora (dintre femei) care postesc, celor care își păzesc castitatea lor și acelora (dintre femei) care și-o păzesc, celor care-L pomenesc pe Allah mereu și acelora (dintre femei) care-L pomenesc, Allah le-a pregătit iertare (pentru păcatele mici pe care le-au săvârșit) și răsplată mare.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 33:35]

În plus, Allah Preaînaltul spune cu privire la viața exemplară a musulmanilor:

„Sunteți cea mai bună comunitate care s-a ivit pentru oameni. Voi porunciți ceea ce este drept și opriți ceea ce este nedrept și credeți în Allah. Dacă oamenii Scripturii (adică iudeii, cărora le-a fost dată Tora, și creștinii, cărora le-a fost dată Evanghelia) ar fi crezut (în Cartea revelată lui Mohammed) ar fi fost bine pentru ei. Printre ei sunt și credincioși (care cred în Scripturile lor și în Cartea trimisă nouă), dar cei mai mulți dintre ei sunt nelegiuți.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:110]

De asemenea, Allah Preaînaltul spune cu privire la destinul fericit al musulmanilor:

„Însă aceia care cred și îndeplinesc fapte bune vor avea ca sălaș grădinile Firdaws-ului (în limba arabă are sensul de Paradis, sau - ca în acest context – doar partea din mijloc, mai ridicată a Paradisului) ~ Și în veci vor petrece în ele și nu vor dori nicio schimbare.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 18:107-108]

Întrucât adevărata fericire se bazează pe mulțumirea care duce la stabilitatea psihică și la pacea spirituală, acesta fiind un rezultat al mulțumirii de sine, de propria viață și de propriul destin, aceasta poate fi atinsă numai prin adoptarea unei religii care asigură echilibrul dintre aspectul material și cel spiritual, fără a oferi vreun avantaj vreunui în detrimentul celuilalt.

Toate sistemele, religiile și filozofiile care au fost inventate, promovate și aplicate pentru a ataca islamul și a îi îndepărta pe oameni de acesta s-au prăbușit unul după altul. Cele mai recente sunt probabil fosta Uniune Sovietică și actualul sistem capitalist, care se consideră a fi sistemul predominant în lume, dar care se va prăbuși asemeni sistemului sovietic, acest colaps începând să devină vizibil.

Aceste sisteme își datorează fragilitatea faptului că se bazează pe fundamente imperfecte sau pe gânduri personale și incomplete, a căror viziune este pe termen scurt, dacă li se acordă beneficiul îndoielii. Proverbul care spune „*Ai menționat un lucru, dar ai uitat multe altele.*” pare să li se potrivească perfect.

În realitate, majoritatea acestor sisteme au fost concepute pentru a servi intereselor unor anumite categorii de oameni, caracterizându-se prin favorizarea individului în detrimentul grupului, prin favorizarea grupului în detrimentul individului sau prin promovarea aspectului material al vieții în detrimentul

celui spiritual. În ceea ce privește islamul, acesta reprezintă punctul de mijloc, conform versetului în care Allah Preaînaltul spune:

„Astfel, Noi am făcut din voi o comunitate cumpătată, pentru ca să fiți martori în legătură cu oamenii și pentru ca Profetul să fie martor în legătură cu voi (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:143]

Analizează în acest sens sfaturile pe care Profetul Mohammed (ﷺ) le-a oferit companionilor săi (Allah să fie mulțumit de ei!). El (ﷺ) i-a spus companionului său, ‘Abd Allah ibn ‘Omar (Allah să fie mulțumit de el!):

„«O, ‘Abd Allah! Am fost informat că ții post pe fiecare zi și că te rogi întreaga noapte.» Am spus: «Da, o, Mesager al lui Allah!» Profetul (ﷺ) mi-a spus: «Nu face astfel! Ține post timp de câteva zile și întrerupe postul timp de câteva zile, roagă-te și, de asemenea, dormi noaptea, pentru că trupul tău are un drept asupra ta, și ochii tăi au un drept asupra ta, și soția ta are un drept asupra ta.»” (Al-Bukhari)

Pe de altă parte, oamenii materialişti au tendința de a ignora sufletul și de a considera viața numai dintr-un punct de vedere materialist. Cea mai mare preocupare lor este aceea de a își menține trupurile și a își satisface nevoile de bază, așa cum sunt cele de hrană, băutură, îmbrăcăminte, relații sexuale, confort și îngrijire, în timp ce sufletul și nevoile acestuia sunt complet ignorate. Asigură această concepție a vieții fericirea?

Răspunsul este în mod evident negativ, deoarece, dacă acesta ar fi fost cazul, nu ar fi existat atât de multe cazuri de sinucideri în rândul celor care ar putea avea acces la toate plăcerile acestei lumi destinate dispariției: bogăția, prestigiul și faima. Un exemplu în acest sens este cazul Christinei Onassis, singura fiică a celebrului milionar Aristotle Onassis, care își putea permite orice dorea. Jurnaliștii au întrebat-o pe femeie la o

petrecere organizată în onoarea ei la Paris: „Ești cea mai bogată femeie din lume?” Ea a răspuns: „Da, sunt cea mai bogată femeie din lume, însă sunt, de asemenea, cea mai nefericită!”

Întrebă-te de ce a spus așa ceva. Voi răspunde la această întrebare în locul tău: răspunsul ei se datorează faptului că sufletul său era bolnav din cauza faptului că a ignorat nevoile sale, în ciuda faptului că leacul pentru acesta nu ar fi costat nimic. Era suficient să își fi schimbat credința, însă nu cu oricare alta, ci cu credința autentică.

În plus, țările europene dezvoltate în care oamenii duc o viață de lux și au venituri mari, și în special țările scandinave, considerate a fi cele mai bogate țări din punct de vedere al venitului național și al venitului pe cap de locuitor, se confruntă cu cea mai mare rată de sinucidere. De exemplu, Suedia este cea mai bogată țară din lume dacă luăm în considerare venitul pe cap de locuitor, însă este, de asemenea, țara cu cea mai înaltă rată de sinucidere!

Pe de altă parte, rata de sinucidere în țările musulmane, care sunt în cea mai mare parte sărace, este foarte mică sau aproape nulă. F. Filweas¹ a scris în acest sens:

„Occidentul suferă de un imens gol spiritual, pe care niciun principiu sau credință nu l-a putut umple pentru a aduce fericirea omului. În ciuda prosperității economice și a satisfacerii tuturor nevoilor materiale, omul occidental continuă să simtă superficialitatea vieții lui și se întreabă: «Pentru ce trăiesc? Încotro mă îndrept? De ce?» Nimeni nu i-a

---

¹ Ofițer naval britanic care a participat la ambele Războaie Mondiale. A crescut într-un mediu creștin și a fost puternic impregnat cu tradiții creștine. În ciuda acestui lucru, el a îmbrățișat islamul în anul 1924, după ce a citit Nobilul Coranul și câteva cărți despre islam. A se vedea „Ce se spune despre islam”, de dr. Emad ud-Din Khalil.

dat până acum un răspuns satisfăcător și, din păcate, el nu știe că răspunsurile se află în religia cea dreaptă, despre care nu cunoaște decât niște idei preconcepute și calomnii. Cu toate acestea, câteva raze de lumină au început să răsară și zorii au început să apară după ce câțiva occidentali, chiar dacă într-un număr mic, au început să îmbrățișeze islamul, iar omul din Occident a început să vadă cu propriii ochi bărbați și femei care implementează islamul în viața lor, trăind după învățăturile sale. În fiecare zi, câțiva oameni îmbrățișează religia cea adevărată și acesta este doar începutul (...)”

Astfel, sufletul, asemeni trupului, are nevoie de hrană, iar dacă acesta nu este hrănit, se îmbolnăvește. Bolile sufletului sunt anxietatea, melancolia, nemulțumirea și impresia de nefericire.

Spiritul este hrănit cu credința în Allah Preaînaltul, în Înviere, în Ziua Învierii și în Judecată, îndeplinind actele de adorare poruncite de către Allah Preaînaltul și adoptând virtuțile care înalță sufletul și care sunt alimente spirituale strâns legate de credință. Prin credință, sufletul se eliberează de anxietate, ale cărei efecte se reflectă asupra trupului, care se îmbolnăvește, la rândul său. Allah Preaînaltul spune:

„«Pe cei ce cred (în Allah, în Trimisul Său și în Cartea Lui) și ale căror inimi sunt liniștite (și devin smerite) întru pomenirea lui Allah.»», căci prin pomenirea lui Allah se liniștesc inimile.» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 13:28]

Musulmanii a căror credință este sinceră simt cu adevărat această liniște, asemeni lui Ibn Taymiyyah (Allah să aibă milă de el!), un renumit savant musulman, care a fost agresat, vânat, închis și torturat, însă, pe când se afla reținut în cetatea din Damasc, a spus plin de adevărata fericire pe care o simt numai cei ce au gustat dulceața credinței:

„Ce ar putea să îmi facă dușmanii mei? Grădina mea și Paradisul meu se află în inima mea și oriunde mă duc, acestea sunt cu mine. De fapt, întemnițarea mea este o retragere spirituală, execuția mea este un martiriu și exilul meu este o călătorie de descoperire.”

Nu este extraordinar ca un deținut să pronunțe aceste cuvinte? Observă, așadar, cazul credinciosului sincer: acesta este fericit indiferent de situație.

Islamul le oferă fericire spirituală și liniște morală tuturor celor care îl adoptă și practică cu sinceritate. Astfel, datorită crezului islamic, musulmanul se simte fericit în toate situațiile: atât atunci când este sănătos, cât și atunci când este bolnav, în condiții de sărăcie și în prosperitate, atât atunci când se află în siguranță, cât și în condiții de nesiguranță. Allah Preaînaltul spune:

„Care, dacă s-a abătut asupra lor vreo nenorocire, spun: «Noi suntem ai lui Allah și noi la El ne întoarcem». ~ Aceia sunt cei peste care se pogoară Binecuvântarea Domnului lor și Îndurarea Lui și aceia sunt cei călăuziți.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:156-157]

Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Cât de minunată este situația unui credincios: există un bine pentru el în orice și acest lucru i se aplică doar credinciosului. Dacă i se întâmplă un bine, Îi mulțumește lui Allah și aceasta este un bine pentru el, iar dacă i se întâmplă un rău, îl îndură cu răbdare și aceasta este mai bine pentru el.” (Muslim)

Preceptele și orientările islamului îndeamnă la mulțumire și răbdare. Ele te fac să îți uiți grijile și te duc de la disperare și dezolare la speranță și optimism. Cu privire la acest lucru, Allah Preaînaltul spune într-un *hadith Qudsi*:

„Eu sunt (pentru robul Meu) așa cum robul Meu crede că sunt (...)” (Ibn Hibban)

Acesta este un punct demn de luat în considerare. Islamul nu le poruncește adeptilor săi să fie asceți și să renunțe la plăcerile acestei lumi, ci pune această lume și tot ceea ce conține în slujba obținerii adevăratei fericiri. Cel care are putere trebuie să o pună în slujba lui Allah Preaînaltul, răspândind religia Sa și asigurând fericirea celor de care este responsabil. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Fiecare dintre voi este păzitor și responsabil pentru ceea ce se află în custodia sa (turma sa). Conducătorul este păzitorul supușilor săi și este responsabil pentru ei; soțul este păzitorul familiei sale și este responsabil pentru aceasta; soția este păzitoarea casei soțului ei și este responsabilă pentru aceasta; iar un servitor este păzitorul proprietății stăpânului său și este responsabil pentru aceasta.” (Al-Bukhari)

Cel care ocupă o poziție importantă și prestigiu trebuie să pună tot ceea ce are în slujba lui Allah Preaînaltul, răspândind religia Sa și ajutându-i pe frații săi. Allah Cel Atotputernic spune:

„Cel care face o bună mijlocire (într-o chestiune) va avea și el o parte din ea, iar cel care face o rea mijlocire, asemenea va avea parte din răspunderea (pentru ea), căci Allah este cu putere peste toate.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:85]

Cel care are avere trebuie să o pună în slujba lui Allah Preaînaltul, ajutându-și semenii. Fericirea se află în acumularea bogăției și cheltuirea acesteia, nu în teaurizarea ei. Allah Preaînaltul spune în acest sens:

„Și în averea lor se află un drept pentru cerșetor și pentru cel nevoiaș.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 51:19]

Profetul Mohammed (ﷺ) a arătat care este destinul celor pe care le posedă oamenii spunând:

„Fiul lui Adam spune: «Averea mea, averea mea!» Însă, deține el ceva, cu excepția a ceea ce mănâncă până ce se termină, sau a ceea ce poartă până ce este uzat, sau a ceea ce dă drept caritate și trimite înainte?» (Muslim)

Mesagerul lui Allah (ﷺ) este exemplul pe care toți musulmanii trebuie să îl urmeze în viața lor. Abu Dharr (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Într-o seară, în timp ce mergeam cu Profetul (ﷺ) prin zona *Harra* din Medina, am ajuns în fața muntelui *Uhud*. Profetul (ﷺ) a spus: «O, Abu Dharr!» Eu am spus: «Te ascult, o, Mesager al lui Allah.» El (ﷺ) a spus: «Dacă aș avea aur cât muntele *Uhud*, nu mi-ar plăcea să rămână nimic din el pentru mai mult de trei nopți (l-aș cheltui pe tot pentru Cauza lui Allah), în afară de ceea ce aș păstra pentru a-mi plăti datoriile. L-aș împărți tot între robii lui Allah astfel, astfel și astfel (arătând cu mâna în dreapta, în stânga și în spatele său).» Apoi, el (ﷺ) și-a continuat plimbarea și a spus: «Cei bogați vor fi, de fapt, cei săraci (în ceea ce privește răsplata) în Ziua Judecării, cu excepția celor care își cheltuiesc averea astfel, și astfel, și astfel (arătând cu mâna în dreapta, în stânga și în spatele său)... însă aceștia vor fi puțini (puțini oameni vor face aceasta).» (Al-Bukhari)

Calea trasată de islam pentru cel care îl adoptă este una transcendentală, asigurându-i adevărata fericire atât pe termen scurt, cât și pe termen lung, prin prescripții sub formă de obligații și interdicții care nu au drept scop chinuirea credinciosului sau îngrădirea libertăților sale, ci asigurarea fericirii sale prin definirea locului pe care îl ocupă în acest Univers. Aceste obligații și interdicții includ atât beneficii

imediate, cât și unele pe termen lung. Să analizăm în continuare unele dintre ele pentru a ne asigura că acestea aduc într-adevăr beneficii:

1. Camăta, cu privire la care Allah Preaînaltul spune:

„O, voi, cei care credeți! Fiți cu frică de Allah și lipsiți-vă de restul de camătă ce v-a mai rămas (la oameni), dacă sunteți credincioși!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:278]

Orice persoană rațională este conștientă de faptul că aceasta reprezintă o modalitate de a își însuși bunurile altcuiva pe nedrept. În același timp, cămăta reprezintă o formă dezgustătoare de lăcomie prin care sunt exploatare nevoile oamenilor. Din punct de vedere economic, aceasta conduce la concentrarea averii în mâinile câtorva indivizi, lucru care dă naștere unui sistem de caste. Pe lângă toate acestea, mulți nemusulmani avertizează împotriva acestui sistem.

2. Adulterul, ale cărui consecințe nocive sunt vizibile în Occident și în fiecare societate în care acesta este larg răspândit. Printre acestea, se numără bolile, epidemiile și decăderea morală, care încep să îi îngrijoreze pe cei mai raționali dintre occidentali. Allah Preaînaltul spune:

„Și nu vă apropiați (nu faceți lucruri care să conducă la preacurvie, cum sunt sărutul, mângâierea, privitul la femeile goale etc.) de preacurvie (prin preacurvie se traduce cuvântul arab zina, care înseamnă o relație sexuală între bărbat și femeie în afara căsătoriei), căci ea este o josnicie! Și rău drum este ea!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 17:32]

Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Atunci când imoralitatea se va răspândi în mijlocul unei comunități atât de mult încât va fi practică în mod deschis, aceasta va fi afectată de plăgi și boli care nu le-au fost cunoscute comunităților anterioare.” (Ibn Majah)

3. Consumul de alcool, ale cărui efecte devastatoare asupra sănătății publice au fost evidențiate de către medicina modernă, ca să nu mai vorbim despre efectele sale pe plan social și economic. Allah Preaînaltul spune:

„O, voi cei care credeți! Vinul (vinul - și prin analogie - orice băutură alcoolică), jocul de noroc, pietrele ridicate (idolii) și săgețile (pentru prezicere) sunt numai murdării din lucrătura lui Șeytan. Deci feriți-vă de ele ca să izbândeți! ~ Doară Șeytan dorește să semene între voi dușmănie și ură, prin vin și prin jocul de noroc, și să vă abată de la pomenirea lui Allah și de la rugăciune. Oare nu vă veți opri voi (de la acestea)?” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:90-91]

4. Consumul cărnii de porc, ale cărui efecte nocive asupra celor care o consumă au fost dezvăluite de către medicina modernă, așa cum sunt numeroasele boli pe care aceasta le poate cauza. Allah Preaînaltul spune:

„Vă sunt oprite mortăciunea, sângele (scurs), carnea de porc, animalele cele asupra cărora a fost pomenit numele altcuiva decât al lui Allah (la înjunghierea lor), ce a pierit înăbușit, lovit, în urma căderii sau împuns cu coarnele (de altă vită), ce a fost sfâșiat de fiare – doar dacă ați înjunghiat (aceste vietăți înainte de a muri) - ca și vitele înjunghiate pe pietrele înălțate (ale idolilor) (păgânii obișnuiau să sacrifice animalele pe pietre socotite sacre, pe idoli sau pe altare, îndeosebi în jurul Ka'bei, aducându-le ofrandă) și cele pe care

le împărțiți, prin tragere la sorți, cu săgeți (pe săgețile folosite pentru tragerea la sorți erau înscrise cuvinte ca «Fă!» și «Nu face!» sau altele de acest fel; Ele erau consultate în anumite probleme prin tragerea la sorți, iar Allah a interzis acest obicei). **Acestea sunt pentru voi păcat. Aceia care nu cred sunt astăzi deznădăjduți** (că ar mai putea) să vă îndepărteze de la religia voastră. **Deci, nu vă mai temeți de ei, ci temeți-vă de Mine!** În ziua aceasta, am desăvârșit religia voastră și am împlinit harul Meu asupra voastră și am încuviințat islamul ca religie pentru voi! **Și dacă cineva este silit de foame** (să mănânce din cele oprite), **fără pornire spre păcat** (cel care este constrâns să mănânce ceva din aceste lucruri oprite, din pricina foamei ucigătoare, fără intenția de a încălca lucrurile interzise de Allah, poate mânca doar atât cât să se salveze de la moarte, dar nu mai mult), (să știe că) **Allah este Ghafūr (Prea Iertător), Rahīm (Prea Îndurător).**” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:3]

Dr. Philip Thomas, un specialist nemusulman în bolile sanguine, a declarat că porcul își transmite caracteristicile oricui îi consumă carnea și că acesta provoacă, în timp, boli psihice și fizice, afectând în special sistemul reproductiv.

5. Pedepsele, despre care Allah Preaînaltul spune:

„Și aveți în talion (pavază pentru) **viață** (talionul îi descurajează pe cei ce sunt ispitiți să cuteze la crimă, salvând prin aceasta viața oamenilor), **o, cei dăruiți cu mite, și poate că o să vă feriți** (de săvârșirea de crime).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:179]

Acest verset demonstrează realitatea acestor prescripții, deoarece aplicarea pedepselor protejează viața oamenilor, prezervând societatea, viața politică și pe cea economică. Prin intermediul acestora, sunt protejate viețile, averile și onoarea

oamenilor. Cu adevărat, orice sistem care nu este susținut de o forță care controlează funcționarea sa este neglijat. De exemplu, un șofer nu se va opri la semafor dacă știe că nu va fi pedepsit. În același fel, dacă un hoț știe că nu va fi pedepsit, își va repeta infracțiunea fără întârziere. Uthmān ibn Affān (Allah să fie mulțumit de el!) a spus în această privință:

„Allah îi descurajează prin autoritate pe aceia pe care nu îi descurajează Coranul.”

Acesta este motivul pentru care este necesară existența unei forțe executive care să susțină, să prezeve și să asigure funcționarea sistemului. În absența acestei forțe, sistemul nu mai funcționează și se instalează anarhia și corupția. Trebuie subliniat faptul că aplicarea pedepselor nu este o noutate adusă de islam, fiind una dintre legile religiilor revelate anterior. Allah Preaînaltul a amintit câteva legi religioase cuprinse în Tora spunând:

„Și Noi am prescris, pentru ei, în ea: suflet pentru suflet (ucigașul va fi ucis), ochi pentru ochi, nas pentru nas, ureche pentru ureche, dinte pentru dinte și rănile după legea talionului. Dacă, însă, cineva renunță la aceasta în semn de milostenie (iertându-l pe vinovat), ea va fi ispășire pentru el. Iar aceia care nu judecă după ceea ce a pogorât Allah, aceia sunt nelegiuiți.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:45]

Îi invităm pe toți oamenii să mediteze și să se întrebe: care sunt sancțiunile capabile să pună capăt infracțiunilor sau măcar să micșoreze numărul lor, cele prescrise de islam, sau cele create și legiferate de om, care nu fac decât să intensifice răspândirea lor? Pedepsele create de om acordă o importanță mai mare drepturilor agresorului decât drepturilor victimelor. În plus, aceste pedepse nu sunt disuasive, deoarece pot fi modificate și chiar atenuate. Astfel, niciun sistem social vechi sau modern nu

și-a demonstrat eficiența în reducerea sau eliminarea criminalității așa cum a făcut islamul prin aplicarea pedepselor.

Atingerea fericirii adevărate în islam

Islamul asigură fericirea adeptilor săi prin intermediul stâlpilor credinței, care sunt următorii:

Primul stâlp: Credința în Allah Preaînaltul și în Unicitatea Sa

Cel care crede în Allah Preaînaltul și în Unicitatea Sa va fi călăuzit pe calea fericirii, iar sufletul său va cunoaște liniștea. Allah Preaînaltul spune:

„Pe cei ce cred (în Allah, în Trimisul Său și în Cartea Lui) și ale căror inimi sunt liniștite (și devin smerite) întru pomenirea lui Allah.», căci prin pomenirea lui Allah se liniștesc inimile.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 13:28]

Atunci când omul cunoaște Măreția Acestei Divinități Căreia Îi aparține totul, Care are puterea de a face orice dorește și Căreia nimeni nu I se aseamănă, sufletul său se liniștește. Allah Preaînaltul spune:

„Allah! Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de El, Al-Hayy (Cel Veșnic Viu), Al-Qayyūm (Cel care se susține pe Sine, Cel care susține totul)! Nici ațipirea, nici somnul nu-L cuprind! Ale Lui sunt cele din Ceruri și de pe Pământ! Cine este acela care ar putea mijloci la El fără de îngăduința Lui? El le știe pe cele din fața lor și pe cele din urma lor (El le știe pe cele din această lume și pe cele din Lumea de Apoi). Și ei nu pricep nimic din Știința Sa în afară

de ceea ce El voiește. Tronul Lui (*acest verset se numește «versetul Tronului», după acest cuvânt kursī, care înseamnă «tron, jilț», dar pe care unii comentatori îl interpretează și ca însemnând Știința lui Allah*) **se întinde peste Ceruri și peste Pământ și nu-I este grea păzirea lor** (*a Cerului și a Pământului*). **El este Al-‘Aliyy (Preaînaltul, Preaslăvitul), Al-‘Aẓīm (Preamăritul)!”** [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:255]

Credința în Allah Preaînaltul și în Unicitatea Sa asigură fericirea interioară a ființei umane, a cărei origine este certitudinea existenței unui Sprijin Puternic, Căreia aceasta îi poate adresa cererile și în Care se poate refugia pe timp de adversități, ceea ce o determină să Îl invoce pe Allah în mod frecvent. El, Cel Atotputernic, spune:

„Și dacă te vor întreba robii Mei despre Mine, (spune-le că) Eu sunt aproape, răspund rugii celor care Mă cheamă, atunci când Mă cheamă, dar și ei să-Mi răspundă și să creadă în Mine. Poate că ei vor fi bine călăuziți!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:186]

Suferința este rezultatul necredinței în Allah Preaînaltul, Creatorul și Cel cu putere peste toate, care provoacă un conflict teribil între suflet, care crede în mod natural în Allah Cel Atotputernic, și rațiune, care a deviat de la natura sa înăscută. Allah Preaînaltul spune:

„Oare au fost ei creați de nimeni sau ei sunt creatorii?” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 52:35]

Credința în Allah Preaînaltul trebuie să fie legată de credința în Unicitatea Sa, fiind interzisă asocierea de parteneri Lui. Astfel, cel care Îi asociază parteneri lui Allah Preaînaltul nu obține niciun avantaj din credința în El. Allah Cel Atotputernic spune:

„Allah nu iartă să I se facă vreun părtaș. Afară de aceasta, El iartă cui voiește. Iar acela care pune în rând cu Allah un

părtaș, născocoște un mare păcat!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:48]

Cel care face astfel Îi atribuie, de fapt, o deficiență, iar o ființă imperfectă nu este demnă de adorare. Cum poate fi demnă de adorare o ființă care are nevoie să se perfecționeze?! Allah Preaînaltul spune:

„Dacă s-ar afla în ele (în Cer și pe Pământ) alți dumnezei în afară de Allah, amândouă ar fi stricate (ar fi fost stricată ordinea lor și ar fi distruse din pricina neînțelegerilor). Mărire lui Allah, Stăpânul Tronului, care este mai presus decât ceea ce spun ei (despre existența unor asociați ai Săi, în Cer sau pe Pământ).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 21:22]

Allah Preaînaltul este Cel care Își este Sieși de ajuns și Cel care nu are nevoie de creația Sa, în timp ce creația Sa are nevoie de El. El, Preaînaltul, spune:

„Allah nu Și-a luat niciun copil și nu este nicio divinitate alături de El. (Dacă ar fi fost mai multe divinități), fiecare divinitate s-ar fi dus împreună cu ceea ce a creat și unii dintre ei ar fi încercat să fie deasupra celorlalți. Mărire lui Allah, Care este mai presus de tot ceea ce vorbesc ei (mințind în mod evident)!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 23:91]

Printre beneficiile credinței în Allah Preaînaltul, se numără următoarele:

1. eliberarea sufletului credinciosului de sub influența oricui altcuiva din momentul în care constată că totul Îi aparține lui Allah Preaînaltul și că nicio ființă umană, indiferent de rangul sau de prestigiul acesteia, nu poate evita ceea ce Allah voiește și nici nu poate da ceea ce Allah refuză. El se va grăbi apoi să își

declare servitutea față de Allah Preaînaltul, căutând Mulțumirea Domnului său, fără a Îi atribui niciun partener. Allah Preaînaltul spune:

„Spune (o, Mohammed, politeiștilor): «Cine este stăpânul Cerurilor și al Pământului (Creatorul lor)?» Spune: «Allah!» Spune: «Și v-ați luat voi în afară de El ocrotitori care nu au nici pentru ei înșiși folos și nici (apărare de) rău (care nu-și pot fi nici lor înșiși de niciun folos și nu se pot apăra împotriva răului, și atunci cum să poată face acest lucru pentru altcineva)?» Spune: «Oare sunt egali orbul și cel care vede? Sau oare sunt egale întunericul și lumina? Sau i-au făcut lui Allah asociați care au creat ca și creația Lui, încât li se pare lor creația asemănătoare (sensul este că ei nu I-au făcut lui Allah asociați în stare să creeze asemenea Lui, ci I-au făcut asociați care nu sunt în stare să facă nimic)?» Spune: «Allah este Creatorul tuturor lucrurilor; El este *Al-Wāhid* (Unicul), *Al-Qahhār* (Stăpânul suprem)!» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 13:16]

2. eliberarea sufletului credinciosului de teama față de oricine altcineva în afară de Allah Preaînaltul. Cu adevărat, teama față de altcineva în afară de Allah Cel Atotputernic aduce nefericire, deoarece Șeitan începe să îl manipuleze pe om și îl face să se teamă de orice, fapt care îl neliniștește și îi provoacă anxietate. Allah Preaînaltul spune:

„Acela este Șeitan, care vă îndeamnă să vă temeți de părtașii săi, dar voi nu vă temeți de ei! Ci temeți-vă de Mine, dacă sunteți credincioși!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:175]

3. inspiră curaj în sufletul credinciosului, deoarece acela care crede în Allah Preaînaltul și în faptul că El este Cel care dă viață și moarte, fiind Cel care hotărăște totul, cunoaște pacea și liniștea asociate cu Viața de Apoi. Allah Preaînaltul spune:

„Niciun suflet nu va putea muri fără de Voia lui Allah, după sorocul scris. Cel care vrea răsplata în această lume, Noi i-o vom da în ea, iar cel care vrea răsplata în Lumea de Apoi, Noi i-o vom da în ea și Noi îi vom răsplăti pe cei recunoscători.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:145]

4. recurgerea permanentă la sursa și originea binelui, care este Allah Preaînaltul. Astfel, omul Îi adresează cererile sale, Îl imploră, Îl adoră și își pune încrederea în El, Cel Atotputernic. Allah Preaînaltul spune:

„El are cheile Cerurilor și ale Pământului, iar aceia care nu cred în versetele lui Allah, aceia vor fi cei care pierd.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 39:63]

Cât despre cel care nu crede în Allah Preaînaltul, acesta își trăiește viața în suferință și necaz, fiind cufundat în întunericul ignoranței și al necredinței. În plus, el nu are la cine să apeleze și nu are în cine să își pună încrederea. Allah Preaînaltul spune:

„De voiește Allah să călăuzească pe cineva, atunci îi deschide pieptul pentru islam (îi deschide inima, îl face să înțeleagă islamul), iar dacă voiește să ducă pe cineva la rătăcire, atunci îi face pieptul îngust și închis, ca și cum s-ar căzni să se urce în Cer (urcarea la Cer este o pildă pentru lucrul care cere eforturi foarte mari și nu va putea fi realizat niciodată; descrierea stării de dispnee – năduf - care se produce când omul se înalță la altitudini mari, din pricina lipsei de oxigen și a presiunii atmosferice, este un mare semn pentru noi). Astfel trimite Allah osânda asupra acelor care nu cred.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 6:125]

Al doilea stâlp: Credința în îngeri

Îngerii (Pacea fie asupra lor!) fac parte din lumea nevăzută. Astfel, singurele lucruri pe care le cunoaștem despre ei sunt cele pe care Allah Preaînaltul le-a poruncit Mesagerilor (Pacea fie asupra lor!) să ni le transmită. Îngerii (Pacea fie asupra lor!) sunt însărcinați cu îndeplinirea misiunilor care le sunt încredințate de către Allah Preaînaltul și prin intermediul lor a venit Mesajul care aduce fericirea adevărată pe Pământ.

Jibril (Gabriel, pacea fie asupra sa!) a fost îngerul însărcinat cu transmiterea Mesajelor către Mesageri (Pacea fie asupra lor!), iar ei, la rândul lor, au fost însărcinați cu transmiterea acestora către oameni. Allah Preaînaltul spune:

„O, voi cei care credeți! Fiți cu credință neclintită în Allah și în Trimisul Său, în Cartea pe care a pogorât-o asupra Trimisului Său și în Cartea pe care a pogorât-o mai înainte (*Scripturile anterioare Coranului*)! Cel care nu crede în Allah, în îngerii Săi, în Cărțile Sale, în Trimișii Săi și în Ziua de Apoi, acela pribegeste în cea mai îndepărtată rătăcire.”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:136]

Al treilea stâlp: Credința în Cărțile revelate de Allah Preaînaltul

Acestea conțin regulile de comportament pe care musulmanii trebuie să le pună în aplicare de-a lungul vieții lor și reprezintă sursa din care aceștia își iau hrana spirituală, care constă din fapte bune și acte de adorare spirituale sau fizice. Prin punerea în aplicare a regulilor pe care le conțin aceste Cărți este atinsă stabilitatea socială și siguranța individuală, economică și politică. Allah Preaînaltul spune:

„Pe cel ce face o faptă bună - bărbat ori femeie - și este credincios (*statornic în credința lui până la moarte*) îl vom dărui Noi cu o viață bună (*va avea parte de o viață bună în această lume*). Și Noi îi vom răsplăti pe ei după (*faptele*) cele

mai bune pe care le-au săvârșit (în Ziua de Apoi).”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 16:97]

De asemenea, este atinsă o viață bună în toate privințele, deoarece faptele bune constituie hrana spirituală care aduce fericirea și înlătură durerea și tristețea. Allah Preaînaltul spune:

„Cei care au crezut, cei care s-au iudaizat, sabeenii și creștinii, aceia dintre ei care vor crede în Allah și în Ziua de Apoi și vor săvârși fapte bune, nu au a se teme și nici nu se vor întrista.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:69]

Principiile islamului îi oferă musulmanului o educație în conformitate cu virtuțile nobile, jucând un rol important în evoluția sa către fericire și scutindu-l de neplăcerile pe care le experimentează atei și cei ale căror religii nu le oferă stabilitatea psihologică și siguranța spirituală din cauza contradicțiilor pe care le conțin.

Printre aceste principii se numără următoarele:

■ **Dragostea față de Allah Preaînaltul și față de Mesagerul Său** (ﷺ), care îl motivează pe musulman să sacrifice tot ceea ce are pentru a merita dragostea lor. Acest sacrificiu aduce o fericire inegalabilă atât timp cât este făcut pentru a câștiga mulțumirea celor pe care îi iubim. Dovada acestui lucru este reprezentată de formele pământești de dragoste, în care cel care iubește face tot posibilul pentru a câștiga mulțumirea persoanei pe care o iubește și găsește plăcere în eforturile pe care le face pentru a îi satisface toate dorințele. Ce putem spune atunci despre dragostea față de Allah Preaînaltul, care este Prea Măreț, Prea Îndurător și Înzestrat cu toate Atributele perfecțiunii, precum și față de Mesagerul Său (ﷺ), care a fost cea mai bună creație a Sa? Allah Preaînaltul descrie iubirea adevărată a credincioșilor spunând:

„Dar sunt printre oameni (și unii) care Îi fac lui Allah semeni (dintre idoli sau dintre căpeteniile lor) pe care îi iubesc

asemenea iubirii pentru Allah. Dar cei care cred sunt mai stăruitori în iubirea pentru Allah. Și dacă ar vedea cei care sunt nelegiuți, când văd chinurile (în Ziua de Apoi), că puterea este a lui Allah toată și că Allah este aspru în osânda Lui!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:165]

Această dragoste a fost o realitate concretă trăită de către companionii Profetului (Allah să fie mulțumit de ei!). Un exemplu elocvent în acest sens este relatarea în care companionul Khubayb ibn ‘Adiyy (Allah să fie mulțumit de el!) a fost luat prizonier de către politești, iar atunci când erau pe punctul de a îl executa, aceștia l-au întrebat:

„«Ai o ultimă dorință înainte de a muri?» El le-a cerut să îi permită să facă două unități de rugăciune și cererea sa a fost acceptată, el devenind omul care a stabilit tradiția de a efectua două unități de rugăciune înainte de execuție. Apoi, el a spus: «(Jur) pe Allah că, dacă nu aș fi considerat că ați putea crede că îmi este teamă de moarte, mi-aș fi prelungit rugăciunea!» Apoi, când l-au ridicat pentru a îl crucifica și mutila, l-au întrebat: «Ți-ai dori ca Mohammed să fie în locul tău, iar tu să fii lângă familia ta?» El a răspuns: «(Jur) pe Allah că nu mi-aș dori ca Profetul Mohammed să fie rănit nici măcar de un ghimpe în sânul familiei sale în timp ce eu mă aflu aici, pe punctul de a fi executat!»” (Ibn Hibban și Adu Dawud)

Nefericit este cel care își preferă pasiunile și dorințele personale în detrimentul iubirii față de Allah Preaînaltul și al căutării Mulțumirii Sale! Allah Preaînaltul spune:

„Spune (o, Mohammed): «Dacă părinții voștri, fiii voștri, frații voștri, soțiile voastre, clanul vostru, bunurile pe care le-ați dobândit, negoțul de a cărui lăncezire vă temeți și locuințele de care sunteți mulțumiți vă sunt vouă mai scumpe decât Allah, decât Trimisul Său și decât lupta pe

Calea Lui, atunci așteptați-vă să vină Allah cu Porunca Sa (împlinirea Amenințării Sale)!» Iar Allah nu călăuzește neamul de nelegiuîți!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 9:24]

■ Iubirea de dragul lui Allah Preaînaltul și al Mesagerului Său (ﷺ). Cei care iubesc de dragul lui Allah Preaînaltul cheltuie, oferă și se sacrifică pentru El, iar interesele lor devin astfel comune. Acestea nu sunt niște interese terestre inutile și efemere, asemeni dragostei căreia astfel de interese îi dau naștere, având drept sursă o iubire durabilă și permanentă al cărei scop este obținerea Mulțumirii lui Allah Preaînaltul. Musulmanul simte astfel fericirea atunci când știe că altcineva îl iubește de dragul lui Allah Preaînaltul și nu din interese pământești banale. Allah Preaînaltul spune:

„Și aceia (ansarii - ajutoarele - locuitorii Medinei) care, înainte de ei (emigranții - al-muhajirun) au avut casele lor (în Medina) și au acceptat credința (înainte de emigrarea muhajirilor), care i-au iubit pe aceia care au mers în pribegie la ei și nu au avut în piepturile lor nicio gelozie pentru ceea ce li s-a dat lor (muhajirilor, din prada rămasă de la Banu An-Nadhir) și i-au preferat pe ei (pe emigranți) lor înșiși, chiar dacă ei se aflau în nevoie și aceia care sunt salvați de zgârcenia lor, aceia sunt cei care vor fi învingători.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 59:9]

Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Cel care are următoarele trei calități va simți dulceața credinței: Allah și Trimisul Său (ﷺ) îi sunt mai dragi decât oricine și orice altceva; iubește o persoană numai de dragul lui Allah; urăște să se întoarcă la necredință, după ce Allah l-a salvat de aceasta, așa cum urăște să fie aruncat în Foc.” (Al-Bukhari și Muslim)

Atingerea acestei iubiri reprezintă o modalitate prin care pot fi evitate suferințele și chinurile din Ziua Judecării. Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Șapte (categorii de oameni) vor fi protejați de Umbra lui Allah în Ziua în care nu va exista nicio altă umbră în afară de Umbra Lui (adică în Ziua Învierii): un conducător drept, un tânăr care a crescut adorându-L pe Allah, o persoană a cărei inimă este atașată de moschee, două persoane care se iubesc și se întâlnesc de dragul lui Allah și care se despart una de alta de dragul lui Allah, un bărbat care este sedus de o femeie avută și frumoasă (pentru o relație ilicită), dar el o refuză spunând: «Mi-e frică de Allah!», o persoană care a dat caritate în taină (până într-acolo încât) mâna lui stângă nu știe ce a dat mâna lui dreaptă și o persoană care L-a pomenit pe Allah în taină și căreia i-au lăcrimat ochii.” (Al-Bukhari și Muslim)

■ **Servitutea față de Allah Preaînaltul**, deoarece fericirea și puterea unui musulman stau în faptul că el este robul lui Allah și nu al dorințelor și pasiunilor sale. Astfel, acesta se conformează îndeplinind Poruncile lui Allah Preaînaltul și abținându-se de la ceea ce El a interzis, cunoscând, în acest fel, adevărata fericire, deoarece și-a învins atât sufletul și dorințele, cât și pe Șeitan și șoaptele sale.

Așadar, învățăturile islamului stabilesc că timpul, averea, eforturile și viața musulmanului îi aparțin lui Allah Preaînaltul. El, Cel Atotputernic, spune:

„Spune (o, Mohammed): «Într-adevăr, rugăciunea mea, actele mele de devoțiune, viața mea și moartea mea Îi aparțin lui Allah, Stăpânul lumilor!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 6:162]

Servitutea față de Allah Cel Atotputernic nu este o obligație exclusivă a ființelor umane, ci și a tuturor celorlalte creaturi, inclusiv a Profeților, a Mesagerilor și a îngerilor (Pacea fie asupra lor!). Allah Preaînaltul spune:

„Mesia nu se va dezice (nu va fi într-atât de arogant încât să nu se supună Poruncilor Lui) niciodată de a-I fi rob lui Allah și nici îngerii apropiați, iar pe aceia care se dezic de slujirea Lui și se arată trufași îi va aduna la El laolaltă.”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:172]

Mai mult decât atât, servitutea și supunerea față de Allah Preaînaltul este o obligație a întregului Univers, ceea ce dovedește Măreția Acestui Creator demn de adorare. Allah Preaînaltul spune:

„Îl preamăresc cele șapte Ceruri și Pământul și cei care se află în ele și nu este nimic care să nu-L preamărească și să nu-I aducă laude, însă voi nu pricepeți preamărirea lor. Dar El este *Halīm* (Îngăduitor), *Ghafūr* (Prea Iertător).”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 17:44]

Astfel, oricine refuză să Îl adore pe Allah Preaînaltul găsește doar nefericire și duce o viață întunecată, deoarece el nu are niciun obiectiv de atins. În plus, el nu simte fericirea pe care o simte cel care atinge servitutea față de Allah. El, Preaînaltul, spune:

„Însă acela care se va îndepărta de la Pomenirea Mea (de la Mesajul Meu) va avea parte de o viață grea și în Ziua Învierii îl vom aduce pe el orb la adunare.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 20:124]

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 20:124]

Mai mult decât atât, cel care nu este robul lui Allah Cel Atotputernic devine robul lui Șeitan. Allah Preaînaltul spune:

„Cât despre acela care se întoarce de la Îndemnarea Celui Preamilostiv (Coranul revelat de Allah), aceluia îi vom

orândui Noi un șeitan, care-i va fi tovarăș nedespărțit.”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 43:36]

Șeitan, după cum a promis el însuși, îi va conduce pe robii săi doar la nenorociri și necazuri. Allah Preaînaltul spune:

„(Iblis) a zis: «Domnul meu, pentru că m-ai dus în rătăcire, le voi împodobi lor (lucrurile de) pe Pământ și-i voi duce pe ei toți în rătăcire.»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 15:39]

Adorarea lui Allah Preaînaltul aduce cu sine un sentiment infinit de fericire interioară pe care îl simt doar cei care ating servitutea față de El. Următoarele cuvinte au fost rostite de către un musulman care a simțit această fericire:

„Dacă regii sau fiii lor ar cunoaște fericirea pe care o simțim, ei ar lupta împotriva noastră cu săbiile lor pentru a ne-o răpi.”

■ În rădăcinarea conceptului de fericire adevărată și veșnică în mintea musulmanului. Pentru cei cărora Allah Preaînaltul le permite intrarea în Paradis, fericirea adevărată se află în Viața de Apoi și nu în această viață lumească. Din acest motiv, ambițiile musulmanilor vor fi cerești, și nu terestre. Allah Preaînaltul spune:

„În ce-i privește, cei care vor fi fericiți se vor afla în Rai; în veci vor sălășlui în el, cât vor dăinui Cerurile și Pământul, doar dacă Domnul tău va voi altfel. (Acesta va fi) un dar neîntrerupt.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 11:108]

În plus, Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Această lume este închisoarea credincioșilor și Paradisul necredincioșilor.” (Muslim)

Întrebarea care poate apărea acum în minte este următoarea: „Cum este posibil acest lucru în timp ce vedem că mulți necredincioși duc o viață nefericită și mulți musulmani duc o viață înfloritoare?” Pentru a răspunde la această întrebare, vom menționa o relatare despre Ibn Hajar Al-‘Asqalani, marele judecător din Egipt. Ibn Hajar a ieșit într-o zi bine îmbrăcat și a trecut pe lângă un evreu al cărui aspect lamentabil indica sărăcia sa. Acest evreu l-a rugat pe Ibn Hajar să se oprească și, după ce s-a oprit, l-a întrebat:

„*«Cum explici că Profetul vostru a spus: „**Această lume este închisoarea credincioșilor și Paradisul necredincioșilor.**”, însă, după cum vezi, eu sunt necredincios și mă aflu într-o stare deplorabilă, în timp ce tu ești un credincios și duci o viață de lux?»* Ibn Hajar i-a răspuns: *«În ciuda nenorocirii și a mizeriei tale, trăiești într-un Paradis în comparație cu pedeapsa dureroasă care te așteaptă în Viața de Apoi, dacă mori în necredință. În ceea ce mă privește, acest lux este o închisoare în comparație cu deliciale Paradisului, dacă Allah îmi permite intrarea în el.»* Evreul l-a întrebat atunci: *«Acest lucru este adevărat?»* «Da!», a răspuns Ibn Hajar. *Aceste cuvinte au fost cauza convertirii acelu evreu la islam.*”

Mai mult decât atât, islamul subliniază valoarea neînsemnată pe care o are această viață lumească pentru a îl îndepărta pe musulman de tot ceea ce îl afectează dintre calamități și necazuri. Profetul Mohammed (ﷺ) ne învață acest lucru în *hadith*-ul relatat de către Sahl ibn Sa‘d (Allah să fie mulțumit de el!), care a spus:

„**Ne aflam în compania Profetului (ﷺ) la Dhu’l-Hulayfah când am văzut cadavrul unei oi, ale cărei picioare erau ridicate. Profetul (ﷺ) a spus: «Nu credeți că această oaie nu are nicio valoare pentru proprietarul ei?! (Jur) pe Cel în Măinile Căruia se află sufletul meu că această lume este mai neînsemnată pentru Allah decât este această (oaie moartă)**

pentru stăpânul ei. Dacă această viață lumească ar fi avut chiar și valoarea unei aripi de țânțar pentru Allah, El nu le-ar fi acordat necredincioșilor nici măcar o picătură de apă din ea.» (Ibn Majah)

■ Certitudinea că Mesagerii și Profeții (Pacea fie asupra lor!), care sunt cele mai bune creaturi și cele mai iubite de către Allah Preaînaltul, nu au beneficiat de bogățiile acestei lumi, iar viețile lor nu au fost lipsite de nenorociri sau necazuri. Unii au fost uciși, alții au fost torturați, alții au fost izgoniți din țara lor, iar alții au fost negați și acuzați de vrăjitorie sau magie. Dacă acesta a fost cazul Profetilor (Pacea fie asupra lor!), ce se poate spune despre ființele umane obișnuite?!

Allah Preaînaltul spune cu privire la Profetul Noe (Pacea fie asupra sa!):

„Și Noi l-am trimis pe Noe la neamul său și a rămas printre ei o mie de ani fără cincizeci de ani. Și i-a apucat pe ei potopul, pentru că au fost nelegiuți.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 29:14]

Allah Preaînaltul spune cu privire la Profetul Ibrăhim (Avraam, pacea fie asupra sa!):

„Și nu a fost răspunsul neamului său (*adică al neamului lui Avraam, la a cărui istorie se revine*) decât că ei au zis: «Omorâți-l sau ardeți-l în foc!», însă Allah l-a mântuit de la foc. Întru aceasta sunt semne pentru un neam de oameni care cred.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 29:24]

Allah Preaînaltul spune cu privire la Profetul Moise (Pacea fie asupra sa!):

„Și Faraon a zis: «Lăsați-mă să-l omor pe Moise și el să-L cheme pe Domnul său! Mă tem să nu vă schimbe religia

voastră (credița voastră în idoli) și să nu aducă stricăciunea pe Pământ (stricăciunea în regatul meu, datorită urmării credinței sale)!» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 40:26]

Allah Preaînaltul spune cu privire la Profetul Șuaib (Pacea fie asupra sa!):

„Dar au zis căpeteniile din neamul lui, care se semețeau (să nu creadă): «Te vom alunga, o, Șuaib, pe tine și pe aceia care cred împreună cu tine, afară din cetatea noastră! Sau vă întoarceți la religia noastră!». Însă el le-a răspuns: «Chiar dacă nu voim s-o facem (ne veți constrânge la aceasta, chiar dacă nu voim s-o facem)?» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:88]

Allah Preaînaltul spune cu privire la Profetul Sālih (Pacea fie asupra sa!):

„Ei au zis: «O, Sālih! Ai fost tu înainte de aceasta dorit peste noi. Dar oare, ne oprești tu să adorăm ceea ce au adorat părinții noștri (idolii pe care i-au adorat ei)? Noi suntem într-o îndoială tulburătoare cu privire la cele la care ne chemi!» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 11:62]

Allah Preaînaltul spune cu privire la Profetul Lot (Pacea fie asupra sa!):

„Și nu a fost răspunsul neamului său altul decât că au zis ei: «Alungați familia lui Lot (împreună cu cei care au crezut alături de el) din cetatea voastră, căci ei sunt oameni care se pretind curați!» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 27:56]

Allah Preaînaltul spune cu privire la Profetul Isus (Pacea fie asupra sa!):

„Și din pricina vorbelor lor: «Noi l-am omorât pe Mesia Isus, fiul Mariei, Trimisul lui Allah!», în vreme ce ei nu l-au

omorât, nici nu l-au răstignit pe cruce (Allah Preaînaltul l-a mântuit pe Trimisul Său, Isus; el nu a fost omorât și nu a fost răstignit, ci a fost răstignită o altă persoană, iar ei și-au închipuit numai că acesta este Isus, fiindcă Allah a făcut să semene cu el și ei l-au omorât, crezând că este Isus), ci a fost făcut (cineva) să semene cu el! Cei care au avut păreri diferite în privința lui (Isus), au fost în îndoială (în legătură cu moartea lui); ei nu au avut cunoștință sigură despre ea (moartea lui), ci doar au urmat unor presupuneri. De bună seamă, nu l-au omorât.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:157]

Allah Preaînaltul spune cu privire la Profetul Mohammed (ﷺ):

„Știm că te mârșăiești ceea ce spun ei (cum că tu ai fi mincinos, vrăjitor, poet sau nebun), însă ei nu te socotesc pe tine mincinos, ci nelegiuții tăgăduiesc versetele lui Allah.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 6:33]

■ **Definirea scopului suprem din viața unui musulman**, care este acela de a căuta Mulțumirea lui Allah Preaînaltul și a intra în Paradis. Acest scop nu poate fi atins decât după moarte, iar acest lucru îl determină pe musulman să se străduiască neîncetat să facă fapte bune până la moartea sa, deoarece el știe că scopul său va fi atins în Viața de Apoi. Astfel, el nu este afectat de problemele sau dificultățile întâmpinate în această viață și de lucrurile care îi lipsesc, fiind preocupat de apropierea de Allah Preaînaltul și Viața de Apoi. În ceea ce îi privește pe necredincioși, aceștia se străduiesc pentru atingerea obiectivelor pământești, iar fericirea lor încetează de îndată ce le ating. Însă, ce urmează apoi?

Într-adevăr, de îndată ce omul își atinge scopul, el simte un gol care îl conduce la anxietate și instabilitate spirituală dacă nu este credincios. Acest tip de oameni, a căror singură preocupare

este aceea de a își satisface dorințele și a se bucura de plăcerile lacome și desfrânate, au fost condamnate de către Allah Preaînaltul, Care spune:

„Allah îi duce pe aceia care cred și săvârșesc fapte bune în grădini pe sub care curg râuri, în vreme ce aceia care nu cred se vor bucura (în această lume) și vor mânca așa cum mănâncă dobitoacele (prin dobitoace se au în vedere ovinele, caprinele, bovinele și cămilele) și Focul le va fi lor sălaș (adăpost și locuință după moarte).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 47:12]

Chiar dacă acești oameni au diplome și stăpânesc științele sau tehnologia, superioritatea lor în aceste domenii nu îi ajută să Îl cunoască pe Allah Preaînaltul sau să Îl asculte. Așadar, nu există niciun folos sau bine în toate acestea, iar Allah Preaînaltul spune descriind situația lor:

„Sau crezi tu că cei mai mulți dintre ei aud sau pricep? Ei nu sunt decât asemenea vitelor, ba ei sunt chiar și mai rătăciți de la drum!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 25:44]

Așadar, nu căuta să afli modul în care au pierdut calea cei care au făcut-o, ci caută să afli modul în care s-au salvat cei care au fost mântuiți. Allah Preaînaltul spune:

„Noi am făcut pentru Gheena pe mulți dintre *djinni* și oameni (aceștia sunt cei necredincioși dintre ei). Ei au inimi, dar nu pricep cu ele; ei au ochi, dar nu văd cu ei; ei au urechi, dar nu aud cu ele (ei nu se folosesc de simțurile cu care Allah i-a înzestrat pentru a se călăuzi). Aceștia sunt asemenea dobitoacelor, ba ei sunt chiar și mai rătăciți. Aceștia sunt nepăsători.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:179]

Acest lucru nu înseamnă că trebuie să renunțăm în totalitate la această viață lumească și la străduința pentru a ne căuta

mijloacele de subzistență, astfel încât să devenim o povară pentru ceilalți. Într-adevăr, Allah Preaînaltul le-a poruncit robilor Săi să călătorească de-a lungul Pământului pentru a își câștiga existența și a făcut din aceasta o Lege religioasă. Allah Preaînaltul spune:

„El este Cel care a făcut Pământul supus (statornic și stabil) vouă (pentru ca voi să puteți merge, locui pe el sau să-l puteți lucra etc.). Așadar, mergeți pe căile sale și mâncați din provizia lui. Și la El va fi Învierea (din mormintele voastre).”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 67:15]

Islamul consideră căutarea mijloacelor de subzistență ca fiind o faptă laudabilă dacă scopul omului este acela de a se întreține pe sine și pe cei de care este responsabil, precum și acela de a face bine pentru a își înălța rangul înaintea lui Allah Cel Atotputernic. El, Preaînaltul, spune:

„Aceia care dau (din) averea lor pe Calea lui Allah și nu vin, după darul făcut, să se laude cu el și nici cu necăjire, aceia au răsplătă de la Domnul lor și teamă pentru ei nu va fi și nici nu vor cunoaște ei mâhnirea.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:262]

Astfel, musulmanului i se cere ca viața lumească să se afle în mâna sa și nu în inima sa. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus în acest sens:

„Mâna de deasupra este mai bună decât cea de dedesubt (mâna care oferă caritate este mai bună decât cea care o primește) și trebuie să începi cu cei de care ești responsabil. Cea mai bună caritate este cea oferită din surplus, iar cel care se abține de la a cerși va fi protejat de Allah, iar cel care caută autosuficiența va fi făcut autosuficient de către Allah.” (Al-Bukhari)

Mai mult decât atât, dorința de a dispune de bunurile acestei vieți lumești este răsplătită dacă robul are drept scop cheltuirea

acestora în îndeplinirea de fapte bune. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Această națiune se aseamănă cu patru oameni. Unul este acela căruia Allah i-a dat avere și cunoaștere, iar el acționează în conformitate cu cunoașterea lui și cu respect față de averea sa, cheltuind-o în mod corespunzător. Altul este cel căruia Allah i-a dat cunoaștere, dar nu și avere, iar el este sincer în intenția sa și spune: «Dacă aș fi avut avere, aș fi făcut la fel ca el (cel care are avere).» - Mesagerul lui Allah (ﷺ) a adăugat: «Ei au aceeași răsplată.» (...)” (At-Tirmidhi)

■ Cunoașterea adevăratei naturi a acestei vieți lumești. Islamul îi învață pe musulmani că această viață nu este decât o plăcere trecătoare. Allah Preaînaltul spune:

„Frumoasă a fost făcută să pară în ochii oamenilor dragostea pentru cele jinduite - femeile, progeniturile, multe grămezi de aur și argint, caii de rasă aleasă, animalele (*se au în vedere ovinele, bovinele, caprinele și cămilele*) și ogoarele. Acestea sunt plăcerea vieții celei pământești, în vreme ce la Allah este buna întoarcere.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:14]

În plus, musulmanilor le este indicat faptul că sunt efemeri și că această viață este foarte scurtă. Allah Preaînaltul spune:

„Să știți că viața aceasta este doar o joacă, o glumă, o podoabă (*aparență frumoasă*), goană după laudă între voi și după înmulțirea averilor și a copiilor. (*Aceasta*) este asemenea unei ploi, a cărei vegetație îi încântă pe lucrătorii pământului, dar apoi ea se veștejește și o vezi îngălbenită și apoi se preschimbă în niște fărâme. Iar în Viața de Apoi se află chin aspru (*pentru cei care nu l-au arătat supunere lui Allah*) și iertare de la Allah și mulțumire (*pentru aceia care l-*

au arătat lui Allah supunere). Și nu este această viață decât o plăcere înșelătoare. [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 57:20]

Acestora le este arătat faptul că viața lumească nu este decât o etapă care le permite să își atingă scopul final, și anume Viața de Apoi, după cum i-a spus Mesagerul lui Allah (ﷺ) lui ‘Omar ibn al-Khattāb (Allah să fie mulțumit de el!), atunci când acesta a intrat în casa lui și a văzut urmele pe care i le lăsaseră pe corp rogojina pe care dormea. ‘Omar (Allah să fie mulțumit de el!) i-a spus Profetului (ﷺ):

„«O, Mesager al lui Allah, am putea să obținem un pat mai bun pentru tine.» El (ﷺ) a spus: «Ce legătură am eu cu această lume? În această lume, sunt doar precum un călător care caută umbra unui copac, se odihnește și apoi o lasă ca să își continue drumul.»» (Ahmad)

Acestora le este arătat, de asemenea, faptul că viața lumească este locul neplăcerilor și al necazurilor. Într-adevăr, o zi fericită este urmată de mai multe zile nefericite, iar un zâmbet este urmat de valuri de lacrimi. Fericirea permanentă este imposibilă în această viață, deoarece aceasta este lăcașul necazurilor. Cei care nu știu acest lucru nu trebuie să se lase înșelați și nu trebuie să se atașeze de această lume. Allah Preaînaltul spune:

„Cu adevărat, Noi l-am creat pe om spre trudă (adică el va înfrunta greutăți în această viață lumească, termenul din limba arabă poate însemna, de asemenea, rectiliniaritate sau a sta drept, adică Noi l-am creat pe om într-o formă perfectă și trup drept cu capul ridicat, nu asemeni animalelor, cu capul vertical față de corp).» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 90:4]

Așadar, nu este potrivit ca robul să se atașeze de această viață, după cum este arătat în *hadith*-ul în care Profetul Mohammed (ﷺ) i-a spus lui Ibn ‘Omar (Allah să fie mulțumit de el!):

„Fii în această lume asemeni unui străin sau unui călător care este în treacăt.” (Al-Bukhari)

Regii și califii se numără printre cei despre care se crede că trăiesc în bunăstare și fericire. Să vedem ce a spus ‘Abd ar-Rahman An-Nasir, un calif celebru aparținând dinastiei Omeiazilor, care a domnit timp de peste cincizeci de ani, a cucerit țări și popoare și a fost faimos pentru arhitectura palatelor, monumentelor și clădirilor pe care le-a construit. După moartea sa, a fost găsit un text, pe care l-a scris cu mâna sa și în care a enumerat zilele absolut fericite pe care le-a trăit. Numărul acestora era de numai paisprezece, iar acest lucru demonstrează că toate ființele umane trec prin neazuri și dificultăți.

Un poet a descris lipsa de statornicie a acestei vieți și natura ei instabilă spunând:

Această viață nu cruță pe nimeni și nimic din ea nu este etern.

După cum vezi, situațiile se schimbă:

pentru o zi fericită,

am văzut câteva zile nefericite.

At-Tuhami a compus următoarele versuri funebre după moartea fiului său, pentru a arăta adevărata natură a acestei vieți:

Ai fost creat în supărare și vrei ca viața să fie lipsită de probleme.

Cel care cere de la viață ceva contrar naturii sale este asemeni celui care caută să obțină un tăciune în apă.

Un alt poet a spus pentru a arăta că lucrurile de care te plângi sunt aceleași de care se plâng și alții:

Toți cei pe care îi întâlnești se plâng de viața lor

*Fie ca poezia mea să găsească un răspuns la această întrebare:
Cine este fericit în această lume?*

Așadar, atunci când musulmanul devine conștient de acest lucru, se străduiește încă și mai mult să se pregătească pentru Viața de Apoi și nu se atașează de plăcerile efemere ale acestei vieți lumești. Astfel, el nu se mai întristează dacă nu reușește să se bucure de o plăcere sau este lovit de un necaz. Cum ar putea fi trist pentru lucrurile al căror destin este dispariția?! Allah Preaînaltul spune:

„Fiecare suflet va gusta moartea, desigur voi veți primi (întreaga) voastră răsplată în Ziua Învierii! Cel care va fi îndepărtat de Foc și adus în Rai va fi izbânditor. Viața aceasta nu este decât plăcere amăgitoare.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:185]

■ Porunca de alege drept companioni oameni cu un caracter moral și a evita compania celor care pot avea o influență negativă. Într-adevăr, nimeni nu poate nega influența pe care o au prietenii asupra unui om, aceasta fiind descrisă în proverbul care spune:

„Un prieten este un trăgător. Prietenul sau companionul tău te trage spre bine sau spre rău, spre fericire sau spre nefericire.”

Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Exemplul unui companion bun și al unui companion rău este comparabil cu acela al vânzătorului de mosc și al fierarului. De la primul vei putea fie să primești cadou sau să cumperi mosc, fie să te bucuri de parfumul acestuia, în timp ce al doilea fie îți va arde hainele, fie vei simți un miros neplăcut de la el.” [Al-Bukhari și Muslim]

Un prieten bun este un ajutor pentru tine - după Allah Preaînaltul - în vremurile grele, te consolează atunci când ești

încercat și te sprijină atunci când ai nevoie de el. Existența unui ajutor pe care să poți conta - după Allah Preaînaltul - pentru a face față dificultăților vieții te calmează și te alină. Pe de altă parte, companionul rău este opusul acestora. Astfel, el este primul care te abandonează în caz de dificultate și, în plus, îți provoacă și mai multe neazuri pe lângă cele pe care le ai deja.

■ Porunca de a abandona fărădelegile și a se abține de la comiterea de păcate, deoarece acestea provoacă nefericirea oamenilor și le împiedică accesul spre fericire, fiindcă aceștia se îndepărtează de adorarea lui Allah Preaînaltul și își ascultă sufletele, care îi conduc la comiterea de fapte rele. Atunci când sufletul nu este descurajat de adevăr, el urmează falsitatea. Allah Preaînaltul spune:

„Ba nu! Cu adevărat, ceea ce ei obișnuiau să facă (dintre păcate și fapte rele) le-a acoperit inimile (de la credința în Coran) cu ran (învelișul păcatelor și al faptelor rele)!”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 83:14]

Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Atunci când un credincios săvârșește un păcat, acesta va fi însemnat ca un punct negru în inima sa. Dacă acesta se căiește, atunci punctul negru va fi șters din inima sa, iar aceasta va fi purificată; însă, dacă acesta persistă în păcatul său, atunci punctul se va mări până când va acoperi inima complet și acesta este ar-ran pe care Allah l-a menționat: « Ba nu! Cu adevărat, ceea ce ei obișnuiau să facă (dintre păcate și fapte rele) le-a acoperit inimile (de la credința în Coran) cu ran (învelișul păcatelor și al faptelor rele)!»
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 83:14]” (Ibn Majah)

Socrate a spus:

„Criminalul este întotdeauna mai nefericit decât victima, iar criminalul care nu își primește pedeapsa pentru crima comisă este cel mai nefericit din cauza remușcărilor pe care le simte.”

Acest sentiment de vinovăție era comun printre musulmanii sinceri.

■ **Meditarea la soarta popoarelor vechi și luarea lecțiilor corecte din aceste exemple**, conștientizând faptul că oamenii care au întrecut măsura și au comis nedreptăți au fost sortiți dispariției și distrugerii, indiferent de nivelul de dezvoltare și prosperitate pe care l-au atins. Astfel, să nu te întristeze nedreptățile lor! Allah Preaînaltul spune:

„Oare nu au văzut ei câte dintre neamuri am nimicit Noi înaintea lor? Pe aceia îi întăriserăm Noi pe Pământ cum nu v-am întărit pe voi! Și le-am trimis Noi lor Cerul îmbelșugat (ploaie îmbelșugată din Cer) și am făcut Noi să curgă râuri pe sub picioarele lor. Însă i-am nimicit Noi pentru păcatele lor și am creat, după ei, alte neamuri.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 6:6]

De asemenea, Allah Preaînaltul spune:

„Oare n-au purces ei pe Pământ și n-au văzut ei cum a fost sfârșitul celor de dinainte de ei? (Aceia) au fost mai puternici decât ei, au scurmat pământul și l-au locuit (cultivând și construind pe el) în număr mai mare decât îl locuiesc ei. Și au venit la ei Trimișii lor cu semnele limpezi. Și Allah nu i-a nedreptățit pe ei, ci numai ei s-au nedreptățit pe ei înșiși.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 30:9]

În plus, Allah Preaînțeleptul spune:

„(Tot astfel i-am nimicit și pe cei din neamurile) ‘Ad și Thamud și vă este vouă limpede din casele lor (ruinele caselor lor de odinioară). Șeitan le-a împodobit faptele lor și

i-a împiedicat pe ei de la drum, cu toate că ei fuseseră în stare să vadă limpede (că ei urmează calea rătăcirii)."

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 29:38]

Mai mult decât atât, Allah Preaînaltul spune:

„Și câte cetăți am nimicit Noi, după ce s-au semețit în viața lor! Și iată casele care nu au mai fost locuite după ei decât de puțini și Noi suntem moștenitorii (lor) (căci pe ei nu i-a mai urmat nimeni)." [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 28:58]

Atunci când musulmanul devine conștient de faptul că această lume este sortită dispariției, el devine mulțumit și se resemnează, găsindu-și liniștea și liniștindu-i și pe alții. Allah Preaînaltul spune:

„Prevestește-i pe oameni despre Ziua în care va veni peste ei osânda (Ziua Judecării de Apoi) și în care cei ce au fost nelegiuți vor zice: «Domnul nostru, pășuiește-ne pe noi pentru un termen scurt (întoarce-ne pe noi la viață și dă-ne un răgaz pentru scurtă vreme), ca să răspundem Chemării Tale (prin recunoașterea Unicității Tale) și să-i urmăm pe Trimiiși (să urmăm rânduielile la care au chemat)!» Dar oare n-ați jurat voi mai înainte că voi nu veți avea scăpătate (oare nu ați jurat voi în lumea trecătoare că voi nu veți trece din lumea aceea în Lumea cea Veșnică unde veți primi răsplata)? ~ Voi locuiți în sălașurile celor care au fost nelegiuți față de ei înșiși și vi s-a arătat vouă limpede ce am făcut cu ei (cum au fost neamurile 'Ad și Thamud, ale căror urme le vedeți și ale căror istorisiri le-ați auzit). Și v-am dat vouă pilde." [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 14:44-45]

■ Luarea în considerare a celor mai puțin norocoși din această viață lumească. Într-adevăr, cei care duc o viață

îndestulată nu îi duc lipsa decât atunci când o pierd. Spre exemplu, dacă ai avere și îți dorești și mai mult decât ai, să știi că există persoane care nu au nimic. Dacă ești bolnav, însă te poți mișca, să știi că există persoane bolnave care nu se pot mișca. În același fel, dacă ai un singur copil și îți dorești mai mulți, să știi că există persoane dispuse să dea tot ce au pentru a auzi cuvântul „tată” din gura unui copil. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Uitați-vă la cel (a cărui condiție este) mai joasă și nu la cel cu o condiție superioară, pentru că este mult mai probabil că astfel nu veți subestima Favoarea lui Allah asupra voastră.” (Al-Bukhari și Muslim)

Prin urmare, atunci când îi iei în considerare pe cei a căror situație în această lume este mai puțin bună decât a ta, devii liniștit și conștientizezi Bindecuvântările pe care Allah Preaînaltul ți le-a dăruit și faptul că există oameni care îți invidiază situația.

Un bărbat a mers la Yunus ibn ‘Ubaid pentru a se plânge de situația sa financiară dificilă. Yunus l-a întrebat: „*Vrei să îți schimbi vederea pentru o sută de mii de dirhami?*” „Nu!”, a exclamat omul. „*Atunci, accepți o sută de mii de dirhami în schimbul mâinii tale?*”, l-a întrebat Yunus. „Nu!”, a exclamat din nou omul. „*Atunci în schimbul piciorului tău?*”, a insistat Yunus. „Nu!”, a exclamat din nou omul. Yunus i-a reamintit atunci bărbatului binecuvântările pe care Allah Preaînaltul i le-a acordat și i-a spus: „*Văd că deții mii de dirhami și, în ciuda acestui lucru, te plângi!*”

În ceea ce privește Viața de Apoi, analizează-i pe cei care sunt mai buni decât tine, astfel încât să devii conștient de neajunsurile și greșelile tale. În plus, există grade și niveluri în Paradis, iar tu ar trebui să cauți să atingi *Firdaws*-ul, care este cel mai înalt nivel din Paradis.

■ **Mulțumirea**, care este bogăția inimii, satisfacția acesteia cu Hotărârea lui Allah Preaînțeleptul, renunțarea la a dori ceea ce au alții și acceptarea Voinței lui Allah Preaînaltul. Prevederile coranice și profetice joacă un rol important în aducerea mulțumirii în inimile musulmanilor. Acest lucru are drept scop atingerea unei vieți liniștite și stabile, lipsite de ranchiună, invidie și ură, care rezultă din lipsa de mulțumire și satisfacție cu Binecuvântările acordate de către Allah Preaînaltul. În plus, descoperim că oamenii care arată mulțumire sunt printre cei mai liniștiți și duc o viață mai plăcută. Allah Preaînaltul spune:

„Și nu privi îndelung la ceea ce Noi am dat ca plăcere trecătoare unora dintre ei (unor necredincioși) și ca strălucire a vieții din această lume, pentru a-i încerca pe ei prin aceasta! Ceea ce Allah îți dă (ca răsplată în Viața de Apoi) va fi mai bun și mai dăinuitor.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 20:131]

Trimisul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Cel care are succes este acela care intră în islam și primește dintre mijloacele de subzistență atât cât este necesar pentru a își satisface nevoile, iar Allah îl face să fie mulțumit cu ceea ce a revărsat asupra sa.” (Muslim)

Dragostea față de această lume și ceea ce conține face parte din natura omului, după cum a spus și Mesagerul lui Allah (ﷺ):

„Dacă fiul lui Adam ar deține două văi de bogății, el și-ar dori o a treia, iar stomacul fiului lui Allah nu poate fi umplut decât cu pământ, însă Allah îi iartă pe cei care se căiesc.” (Al-Bukhari)

Prevederile profetice au un rol considerabil în reducerea acestei iubiri în inima musulmanului și în convingerea acestuia că

trebuie să se mulțumească cu puțin. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Cel care se trezește în siguranță în casa lui, este sănătos și are provizii suficiente pentru ziua respectivă, este ca și cum ar deține întreaga lume.” (At-Tirmidhi)

Dacă ne gândim la aceasta, ne dăm seama că aceste trei lucruri sunt singurele de care are nevoie omul în timpul zilei pe care o trăiește. În ceea ce privește ziua de mâine, numai Allah Preaînaltul știe ce se va întâmpla, deoarece nu putem ști dacă vom trăi să o vedem sau nu sau dacă banii pe care îi avem astăzi în cont se vor afla acolo mâine. Cu adevărat, se poate întâmpla orice. Allah Preaînaltul spune:

„Numai la Allah se află cunoașterea Ceasului (a momentului sosirii acestuia). El face să coboare ploaia îmbelșugată și El știe ce se află în pânțele (dacă este băiat sau fată). Niciun suflet nu știe ce va dobândi mâine (bun sau rău) și niciun suflet nu știe în care (loc de pe) Pământ va muri. Allah este ‘Alīm (Atoatecunoscător, Omniscient), Khabīr (Atoatecunoscător al tuturor lucrurilor).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 31:34]

■ **Acceptarea Voinței lui Allah Preaînaltul și punerea încrederii în El**, deoarece Allah Cel Atotputernic este Cel care dispune de ceea ce a creat, Cel care dă cui voiește și refuză cui voiește, Cel ce dă putere cui dorește, îl umilește pe cel care voiește, precum și Cel care distribuie mijloacele de subzistență și le dă cui voiește. Allah Preaînaltul spune:

„Spune (o, Mohammed): «O, Allah, Stăpân peste toate! Tu dai stăpânirea aceluia care voiești Tu și iei stăpânirea de la cel care voiești Tu. Tu îl cinstești pe cel care voiești Tu și îl umilești pe cel care voiești Tu. În Mâna Ta se află Binele și

Tu ești Cel care are putere peste toate.» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:26]

Mijloacele de subzistență ale fiecărei ființe umane sunt determinate și distribuite încă de când aceasta se afla în pântecele mamei sale, după cum a spus Profetul Mohammed (ﷺ):

„Cu adevărat, (componentele) creației voastre sunt adunate împreună în pântecele mamei voastre pentru patruzeci de zile sub forma unei *nutfah* (picături), care se transformă apoi într-un *‘alaqah* (cheag de sânge) pentru o perioadă asemănătoare. Apoi, devine un *mudghah* (bucată de carne) pentru o perioadă asemănătoare. Apoi, este trimis la el un înger care îi insuflă sufletul și căruia îi sunt poruncite patru lucruri: să înregistreze mijloacele sale de subzistență, durata vieții, faptele sale și dacă va fi fericit sau nefericit (în Viața de Apoi). (Jur) pe Cel în afară de care nu există nicio altă divinitate demnă de adorare că unul dintre voi săvârșește faptele celor sortiți să ajungă în Paradis până ce nu îl mai desparte de acesta (de Paradis) decât o lungime de un braț, după care se îndeplinește ceea ce i-a fost scris și săvârșește faptele celor sortiți să ajungă în Iad, și astfel va intra în el (în Iad); și unul dintre voi săvârșește faptele celor sortiți să ajungă în Iad până ce nu îl mai desparte de acesta (de Iad) decât o lungime de un braț, după care se îndeplinește ceea ce i-a fost scris și săvârșește faptele celor sortiți să ajungă în Paradis, și astfel va intra în el (în Paradis).” (Al-Bukhari și Muslim)

În plus, fiecare om va primi tot ceea ce Allah Preaînaltul a decretat pentru el, atât mijloacele de subzistență, cât și anii de viață. Știind acest lucru, omul cunoaște liniștea și satisfacția. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Duhul Sfânt (îngerul *Jibril*) mi-a insuflat că niciun suflet nu va părăsi această lume înainte de a își epuiza anii de viață și mijloacele de subzistență. Fiți moderați în căutarea mijloacelor voastre de subzistență și întârzierea în a le câștiga să nu vă împingă să le căutați prin neascultarea față de Allah, deoarece nu veți obține ceea ce se află la Allah decât prin ascultarea față de El.” (At-Tabarani, clasificat *sahih* de către Al-Albani în *Sahih Al-Jamī‘*)

■ Mulțumirea cu cele decretate de către Allah Preaînaltul, evitând supărarea pentru lucrurile considerate a fi indezirabile. Allah Preaînaltul spune:

„O, voi cei care credeți! Nu vă este îngăduit să moșteniți femei în pofida voinței lor și nici să le opriți să se căsătorească (*din nou*) cu alții, ca să le luați o parte din ce le-ați dat (*ca zestre*), decât dacă ele au săvârșit un păcat învederat, ci purtați-vă cu ele după cuviință! Iar dacă nu vă este pe plac, se poate să nu vă fie pe plac un lucru pe care Allah l-a pregătit (*să vă aducă*) un mare bine.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:19]

Astfel, poate exista un bine într-un lucru pe care omul îl urăște și un rău într-un lucru pe care el îl iubește, fără ca el să fie conștient de aceasta. Allah Preaînaltul spune:

„(...) Ori, se poate (*întâmpla*) ca voi să urâți un lucru care este bun pentru voi și să iubiți un lucru care este rău pentru voi. Dar Allah știe, în vreme ce voi nu știți.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:216]

■ Cunoașterea adevărului cu privire la diferențele dintre ființele umane la toate nivelurile. Cu adevărat, diferențele se numără printre cele decretate de către Allah Preaînaltul în acest

Univers, iar omul nu le poate elimina. Atunci când musulmanul conștientizează faptul că acestea există pentru un motiv pe care numai Allah Preaînaltul îl cunoaște, el devine mulțumit și liniștit, renunțând la invidia sau ura față de cei care sunt mai buni sau au mai multe decât el. Allah Preaînaltul spune:

„Allah i-a pus pe unii dintre voi înaintea altora în privința celor necesare viețuirii (diferiți în ceea ce privește bunurile pe care le posedăți). Însă, cei care au fost aleși (să aibă parte de bogăție mai mare) nu dau din partea lor celor asupra cărora au deplină stăpânire, așa fel ca să fie întru aceasta deopotrivă (stăpânii nu dau din averea lor robilor pentru a fi egali unii cu alții; versetul este dat ca pildă acelorora care i-au făcut lui Allah asociați; dacă oamenii nu sunt egali ei între ei, cum ați putea atunci să-i faceți pe robii Săi asociați lui Allah?). Oare tăgăduiesc ei Binefacerile lui Allah (și-I fac Lui asociați, când El a fost Generos cu ei)?” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 16:71]

De asemenea, Allah Preaînaltul spune:

„Privește cum i-am ales Noi pe unii înaintea altora (în ceea ce privește mijloacele de subzistență în această lume), însă în Lumea de Apoi sunt trepte și mai înalte și foloase mai alese.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 17:21]

■ A nu dori și a nu râvni la ceea ce au alții, dacă această dorință are un scop lumesc. Allah Preaînaltul spune:

„Spune (o, Mohammed): «Domnul meu dă din belșug cele de trebuință acelorora care voiește El dintre robii Săi sau le împuținează lor. Și pentru tot ceea ce dăruieți voi El vă va da vouă în schimb (în compensație), căci El este Cel mai bun dintre dăruitori.» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 34:39]

În plus, din cauza faptului că râvnirea la ceea ce au alții contrazice mulțumirea cu ceea ce au ei înșiși, musulmanilor le-a fost poruncit să evite aceasta astfel încât să poată trăi în pace. Allah Preaînaltul spune:

„Nu râvniți la ceea ce Allah a dăruit (cu Harul Său) unora dintre voi mai mult decât altora. Bărbații vor avea parte de ceea ce au agonisit și femeile vor avea parte de ceea ce au agonisit. Deci rugați-vă lui Allah pentru Harul Său, căci Allah pe toate le știe.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:32]

Așadar, în loc să râvnească la ceea ce posedă alții și să se supună propriilor sale dorințe, musulmanului îi este poruncit să își analizeze propria viață și să abandoneze tot ceea ce nu îl privește. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Un om înțelept este cel care se analizează (și se abține de la a comite păcate) și săvârșește fapte care să îi aducă beneficii după moarte; iar persoana necugetată este cea care se supune poftelor și dorințelor sale și așteaptă de la Allah îndeplinirea dorințelor sale zadarnice.” (At-Tirmidhi)

■ **Avertizarea împotriva invidiei, a geloziei, a urii și a resentimentelor**, care sunt sentimente periculoase pentru ființele umane, deoarece acestea îndepărtează fericirea și atrag nefericirea. Cu adevărat, cel care nu este mulțumit cu ceea ce i-a dat Allah Preaînaltul își îndreaptă privirea către binecuvântările pe care le-a dat altora, devenind invidios, plin de ură și răzbunător. Aceste sentimente distrug omul și, în plus, îl fac nefericit cu mult înaintea celor pe care îi invidiază. Allah Preaînaltul spune:

„Îi pizmuiesc ei pe oameni (pe Profetul Mohammed și pe însoțitorii săi) pentru ceea ce El le-a dat cu Harul Său? Or Noi i-am dat neamului lui Avraam Cartea și Înțelepciunea și

le-am dat lor o mare împărăție (regatul lui David și Solomon)!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:54]

Mândria, a cărei origine este invidia, a fost primul păcat prin care cineva a dat dovadă de neascultare față de Allah Preaînaltul. El, Cel Atotputernic, relatează în versetul următor modul în care *Iblis* (Satana) a dat dovadă de mândrie atunci când a refuzat să se prosterneze înaintea lui Adam (Pacea fie asupra sa!) după ce Allah Preaînaltul l-a creat și le-a poruncit îngerilor (Pacea fie asupra lor!) să se prosterneze înaintea lui:

„Și a mai zis el (*Iblis*): «Îl vezi pe acela pe care l-ai cinstit mai mult decât pe mine? (De ce l-ai cinstit mai mult pe el decât pe mine și mi-ai poruncit să mă prosternez dinaintea lui?) Dacă Tu îmi vei da răgaz până în Ziua Învierii, îi voi aduce pe toți urmașii lui sub stăpânirea mea (*ispitindu-i*), în afară de puțini (*dintre ei*) (cei evlavioși și devotați cu adevărat).»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 17:62]

La rândul său, Profetul Mohammed (ﷺ) și-a avertizat comunitatea împotriva acestor sentimente periculoase spunând:

„Nu vă invidiați unii pe alții, nu oferiți unul mai mult decât altul (pentru a ridica prețurile), nu vă urâți unul pe altul, nu vă întoarceți spatele unul altuia, nu începeți negocieri când alții le-au început mai înainte. O, robi ai lui Allah, fiți frați! Musulmanul este fratele unui alt musulman, nu îl oprimă, nu îl disprețuiește și nu îl umilește. Evlavia se află aici (și a arătat spre pieptul său de trei ori). Este suficient rău ca un om să-și disprețuiască fratele musulman. Viața, proprietatea și onoarea unui musulman sunt inviolabile pentru fratele său în credință.” (Muslim)

Pentru a îl vindeca de aceste sentimente și a îl obișnui să iubească binele pentru semenii săi, Nobilul Coran îl instruieste pe musulman să le dorească bine celorlalți. Astfel, Allah Preaînaltul spune:

„Și acelora care au venit (în islam) după ei (dintre ansari și muhajirini) spunând: «Domnul nostru! Iartă-ne nouă și fraților noștri care ne-au precedat întru credință și nu pune în inimile noastre niciun fel de ură împotriva credincioșilor! Domnul nostru! Tu ești cu adevărat *Ra'ūf* (Plin de compasiune, Preabun), *Rahīm* (Prea Îndurător).»”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 59:10]

În plus, pentru ca această dorință să fie sinceră, islamul îi acordă musulmanului dreptul la o parte din suplicația pe care a făcut-o pentru fratele său. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Atunci când un musulman face suplicații pentru fratele său absent, îngerii spun: «*Amīn wa laka bi mithlihi.*» – Amin, și ție la fel!” (Muslim)

■ Abandonarea mândriei și a înjosirii celor din jur. Într-adevăr, cel arogant este nefericit, deoarece oamenii îl disprețuiesc din cauza disprețului pe care el îl arată față de ei și drepturile lor. El îi urăște pe oameni și oamenii îl urăsc pe el. Ce putem afirma despre o viață în aceste condiții? Allah Preaînaltul spune:

„Aceia care discută religia lui Allah, fără nicio dovadă care să le fi venit, (*fapta lor*) este foarte urâtă de Allah și de cei care cred. Astfel pecetluiește Allah orice inimă a unui (*om*) îngâmfat și nelegiuit.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 40:35]

De asemenea, Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„«Nu va intra in Paradis acela în a cărui inimă se află mândrie chiar și cât greutatea unui atom.» Un bărbat a spus: «O, Mesager al lui Allah, dacă unei persoane îi pace să poarte haine și pantofi frumoși (înseamnă că este mândră)?» El (ﷺ) a răspuns: «Cu adevărat, Allah este

Frumos și iubește frumusețea. Mândria înseamnă să respingi adevărul și să îi consideri pe alții mai prejos decât tine.» (Muslim)

■ **Abandonarea zgârceniei, care este o trăsătură de caracter condamnată, deoarece îndepărtează fericirea și atrage nefericirea.** Cu adevărat, cel zgârcit este în permanență preocupat de protejarea posesiunilor sale și de teama de a le pierde. Mai mult decât atât, el nu își dorește decât să acumuleze și mai multe bogății, ceea ce îl împiedică să profite de ceea ce deține și să cheltuiască în săvârșirea de fapte bune. Allah Preainaltul spune despre cei zgârciți:

„Să nu creadă aceia care sunt zgârciți cu ceea ce Allah le-a dăruit din Harul Său că aceasta este spre binele lor! Dimpotrivă, aceasta este spre răul lor, căci cele cu care au fost zgârciți li se vor încolăci (în jurul gâturilor) în Ziua de Apoi. A lui Allah este moștenirea Cerurilor și a Pământului și Allah este Bineștiutor al celor pe care le îndepliniți.”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:180]

În plus, cel zgârcit se îndepărtează de oameni, deoarece aceștia îl urăsc și îi dezaprobă comportamentul, iar el îi urăște pe oameni, deoarece consideră că aceștia nu sunt interesați decât de averea sa. Pentru a îl încuraja pe musulman să cheltuiască și să nu fie zgârcit, islamul arată faptul că acumularea de bogății și refuzul de a le cheltui în conformitate cu ceea ce a fost prescris de către religie face ca acestea să dispară. Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„În fiecare dimineață, doi îngeri coboară, iar unul dintre ei spune: «O, Allah, răsplătește fiecare persoană care cheltuiește (de dragul Tău)!», iar celălalt spune: «O, Allah, distruge-l pe cel zgârcit (care se abține de la a cheltui de dragul Tău)!» (Al-Bukhari)

Mai mult decât atât, Trimisul lui Allah (ﷺ) a specificat consecințele dăunătoare, nefericite și dezastruoase pe care le suferă societatea atunci când zgârcenia se răspândește în cadrul acesteia spunând:

„Feriți-vă de nedreptate, deoarece aceasta se va transforma într-un întuneric adânc în Ziua Judecâții, și feriți-vă de zgârcenie, deoarece aceasta i-a condamnat pe cei dinaintea voastră! Ea i-a determinat să verse sânge și să considere a fi permis ceea ce era nepermis.” (Muslim)

Pentru a îl face pe musulman să deteste acest defect, islamul a făcut din el un atribut care diminuează intensitatea credinței. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Praful ridicat pe Calea lui Allah și fumul Iadului nu se vor afla niciodată împreună în inima unui rob, iar zgârcenia și credința nu pot exista împreună în inima unui rob.” (An-Nasa’i)

■ **Musulmanilor le-a fost poruncit să fie răbdători și mulțumiți cu ceea ce au, evitând a se îngrijora și supăra pentru tot ceea ce li se întâmplă în viață.** Cu adevărat, înainte de a fi o obligație religioasă, răbdarea este o necesitate, deoarece așteptările sunt realizate numai prin aceasta. Allah Preaînaltul spune:

„O, voi cei care credeți! Fiți răbdători și îndemnați la răbdare, luptați statornic și fiți cu frică de Allah, pentru ca să aveți parte de izbândă!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:200]

Din cauza faptului că această viață lumească este un loc al încercărilor și al durerilor, răbdarea se numără printre necesitățile acestei vieți, după cum se arată în versetul în care Allah Preaînaltul spune:

„Vă vom încerca cu puțină spaimă, foamete, lipsire de bunuri, de suflete și de roade, dar binevestește celor răbdători.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:155]

Pe lângă faptul că îi încurajează pe oameni să dea dovadă de răbdare, islamul îi încurajează, de asemenea, să îi ierte pe cei care le greșesc sau îi offensează, astfel încât resentimentele și ura să nu le intre în suflete. Allah Preaînaltul spune:

„Iar acela care rabdă (răul care i se face) și iartă, (să știe că) acesta este dintre lucrurile înalte (lucrurile care necesită hotărâre și fermitate).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 42:43]

Pentru ca răbdarea să devină un obiectiv pe care fiecare musulman să își dorească să îl atingă, Allah Preaînaltul le-a promis Iubirea Sa celor răbdători. El, Cel Atotputernic, spune:

„(...) Și Allah îi iubește pe cei răbdători!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:146]

În plus, Allah Preaînaltul le-a promis celor care adoptă această virtute o recompensă generoasă și neîntreruptă spunând:

„(...) Cei răbdători vor primi răsplata lor fără măsură (din belșug)!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 39:10]

Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„(...) Nimănui nu îi poate fi dată o binecuvântare mai bună și mai măreață decât răbdarea.” (Al-Bukhari și Muslim)

Islamul ne învață că răbdarea în momentele de dificultate este încoronată de un rezultat favorabil și că răbdarea în momentele de tristețe este încoronată de bucurie, deoarece nicio situație nu durează la nesfârșit. Allah Preaînaltul spune:

„Cu adevărat, împreună cu fiecare greutate vine și ușurarea (de aceea, nu lăsa niciun fel de rău care vine din partea necredincioșilor să te oprească de la chemarea la credința în

***Allah și în religia Sa!*” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 94:5]**

Un poet și-a descris experiența în momentele de dificultate în următorii termeni:

*După ce a devenit extrem de dificilă,
situația s-a rezolvat atunci când eram disperat.*

Răbdarea este de trei tipuri:

- 1. Răbdarea în ascultarea față de Allah Preaînaltul și în îndeplinirea Poruncilor Sale.** Allah Cel Atotputernic spune:

„Pace vouă, pentru că ați fost statornici (în înfruntarea cu idolatrii și în adorarea lui Allah)! Și ce bună este răsplata Casei (Veșnice)!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 13:24]

- 2. Răbdarea în abandonarea plăcerilor nepermise.** Allah Preaînaltul spune:

„Și fii răbdător împreună cu aceia care-L cheamă pe Domnul lor dimineța și seara (cu companiilor tăi), dorind Fața Sa (Mulțumirea lui Allah)! Și nu întoarce ochii tăi (pentru alții) de la ei (nu te întoarce de la ei privind spre alții), râvnind la podoaba vieții din această lume și nu te supune celuiia căruia i-am făcut inima nepăsătoare față de pomenirea Noastră, care urmează poftelor sale și ale cărui fapte sunt în deșert (nu da ascultare cererii lor de a face deosebire între ei și între cei săraci).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 18:28]

- 3. Răbdarea în fața Decretului lui Allah Preaînaltul.** El, Cel Atotputernic, spune:

„Nicio nenorocire nu lovește (pe cineva) decât cu Îngăduința lui Allah (Hotărârea și Qadar – Predestinarea Divină) și oricui crede în Allah, El îi va călăuzi inima (în acceptarea

*Predestinării Divine și a faptului că tot ceea ce i se întâmplă a fost deja scris pentru el de către Allah). **Și Allah este Atoateștiutor al tuturor lucrurilor.**” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 64:11]*

Islamul îl sfătuiește pe musulman să fie răbdător în fața predestinării și a destinului lui Allah Preaînaltul și îi recomandă să rostească cuvintele pe care Profetul Mohammed (ﷺ) le spunea pentru a îndepărta nefericirea, dezamăgirea, regretul și durerea. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Dacă un om suferă un necaz și spune: «Inna lillāhi wa inna ilaihi raji’un, Allāhumma jurni fi musibati wa akhlif-li khairan minhā illa ajaratu» (Îi aparținem lui Allah și la El ne vom întoarce; O, Allah, răsplătește-mă pentru orice necaz și dă-mi ceva mai bun decât acesta în schimb!), Allah îl va răsplăti pentru suferința lui și îi va da ceva mai bun în schimb.” (Muslim)

■ **Abandonarea furiei și a mâniei**, deoarece acestea au consecințe dezastruoase pe care omul le poate regreta pentru tot restul vieții, împiedicându-l să fie fericit și cufundându-l în nefericire. Allah Preaînaltul îi laudă pe cei care se abțin de la a se înfuria spunând:

„(Însă ceea ce se află la Allah este mai bun și mai dăinuitor) pentru aceia care se feresc de păcatele mari și de faptele rușinoase și care iartă atunci când se mâniază.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 42:37]

Cel care poate să își controleze mânia va fi capabil să facă față și celorlalte greutăți ale vieții. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Nu este puternic cel care se ia la trântă, ci cel care se stăpânește la mânie.” (Al-Bukhari și Muslim)

Astfel, oamenii care se controlează la mânie simt sentimentul de fericire pentru faptul că au câștigat o victorie împotriva

propriului sine și au evitat un lucru care poate avea consecințe grave.

■ **Îndemnarea la a fi ierta pe cei care ne greșesc, lucru care răspândește dragostea printre oameni și îndepărtează ura și resentimentele.** Allah Preaînaltul spune:

„Care dau milostenii atât atunci când au parte de belșug, cât și atunci când sunt la necaz, care-și stăpânesc mânia și care le iartă oamenilor, căci Allah îi iubește pe cei care săvârșesc fapte bune.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:134]

În plus, islamul poruncește un lucru care este și mai bun decât acesta, și anume a răspunde răului cu un bine, acest lucru reprezentând cea mai importantă victorie împotriva sinelui. Astfel, sufletul este curățat de ranchiună, căreia îi iau locul fericirea și fraternitatea. Allah Preaînaltul spune în acest sens:

„Nu este fapta cea bună deopotrivă cu fapta cea rea. Respinge (*fapta cea rea*) cu cea care este mai bună și iată-l pe acela care a fost între tine și el dușmănie ca și cum ar fi un prieten apropiat (*respinge-l pe acela care ți-a pricinuit un rău, făcându-i lui bine, astfel încât dușmănia lui să se preschimbe în prietenie și dragoste*).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 41:34]

■ **Îndemnarea la a fi optimist, evitând pesimismul și superstițiile.** Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„«Semnele rele nu există. În cel mai bun caz, există semnele bune.» Cineva a întrebat: «Ce sunt semnele bune?» El (ﷺ) a răspuns: «Un cuvânt bun pe care unul dintre voi îl aude (și îl ia ca pe un semn bun).»” (Al-Bukhari)

Profetul Mohammed (ﷺ), care este un exemplu pentru toți musulmanii, iubea optimismul și ura pesimismul, după cum este relatat în *hadith*-ul citat de la Al-Bukhari.

■ **Abținerea de la suspectarea și spionarea celorlalți.** Cel suspicios duce o viață plină de neliniște, anxietate și griji, deoarece se așteaptă ca în orice moment să fie atacat de ceilalți. Pe de altă parte, spionajul este o acțiune detestabilă și interzisă în cadrul societății. Allah Preaînaltul spune:

„O, voi cei care credeți! Feriți-vă cu strășnicie de bănuiele, căci unele bănuiele sunt păcat (bănuielile și gândurile rele despre cineva, fără dovezi)! Nu vă spionați și nu vă ponegriți unii pe alții! Oare voiește vreunul dintre voi să mănânce carnea fratelui său mort (ponegrirea cuiva a fost asemuită cu mâncarea cărnii unui frate, lucru respins de firea omenească)? (Nu!) Voi ați urât aceasta! Și fiți cu frică de Allah, fiindcă Allah este *Tawwāb* (Primitorul de căință), *Rahīm* (Prea Îndurător).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 49:12]

Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Evitați suspiciunea, pentru că este cea mai gravă minciună! Nu vă spionați și nu trageți cu urechea! Nu concurați unii cu alții, nu vă invidiați, nu vă urâți și nu vă evitați unii pe alții! Fiți frați, o, robi ai lui Allah! Să nu ceară un bărbat în căsătorie o femeie pe care a cerut-o mai înainte fratele său, decât dacă acesta din urmă renunță la planul de a se căsători cu ea! Să nu se căsătorească un bărbat cu o femeie și cu mătușa ei maternă sau paternă. Să nu postească o femeie (un post voluntar) în prezența soțului ei decât cu permisiunea lui. Atunci când femeia dă caritate din averea soțului ei, el primește jumătate din răsplata ei. Să nu provoace o femeie ca sora ei în religie să fie repudiată pentru a fi luată de soție în locul ei. Cu adevărat, ea trebuie

să fie mulțumită cu ceea ce i-a fost predestinat.” (Al-Baihaqi)

■ Luarea în considerare a prezentului, lipsa de îngrijorare pentru viitor și uitarea trecutului. Allah Preaînaltul spune:

„Înainte să zică un suflet: «Vai mie, pentru că nu am luat seama (la îndatoririle mele) față de Allah, fiindcă eu am fost printre batjocoritori!» ~ Sau să zică: «Dacă Allah m-ar fi călăuzit (către islam), aș fi fost printre cei evlavioși!» ~ Sau să zică, atunci când va vedea chinul: «O, dacă ar fi pentru mine întoarcere (la viața pământească), astfel încât să fiu eu printre făcătorii de bine!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 39:56-58]

Un scriitor străvechi a spus:

„Ceea ce a trecut este mort, viitorul este necunoscut, însă momentul pe care îl trăiești este al tău. Gândirea la trecut nu îți va înapoia ceea ce ai pierdut și gândirea la viitor te va împiedica să acționezi în prezent. Concentrează-te asupra momentului prezent!”

■ Încurajarea generozității, deoarece fericirea se află în a dărui, și nu în a primi. Întreabă-te ce simți după ce hrănești o persoană înfometată, îmbraci o persoană care are nevoie de haine sau ajuți una aflată la nevoie. Allah Preaînaltul spune:

„Să nu jure cei înzestrați cu belșug și cu bogăție dintre voi că ei nu vor mai da (nimic) rudelor, sărmanilor și celor care purced pe Calea lui Allah! Ci să ierte și să miluiască (pe cei care le-au pricinuit lor rău). Oare nu voiți voi ca Allah să vă ierte vouă (procedați cu ei așa cum ați voi să procedeze Allah cu voi)? Iar Allah este *Ghafūr* (Prea Iertător), *Rahīm* (Prea Îndurător).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 24:22]

Cu toate acestea, islamul avertizează cu privire la gestul de a urma o favoare cu pomenirea acesteia, deoarece un astfel de gest anulează răsplata și îndepărtează fericirea celui care beneficiază de această favoare. Allah Preaînaltul spune:

„O, voi, cei care credeți! Nu faceți deșarte milosteniile voastre prin pomenirea lor și prin necăjire, ca acela care cheltuiește din averea lui de ochii lumii, fără să creadă în Allah și în Ziua de Apoi, căci pilda lui este ca pilda unei stânci acoperite de colb peste care vine o ploaie abundentă și o lasă goală. Ei nu au nici un folos din ceea ce au dobândit. Allah nu-i călăuzește pe cei necredincioși.”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:264]

Dacă o persoană nu dispune de resurse suficiente pentru a oferi caritate, ea are ca alternativă cuvintele și gesturile amabile. Aceste două calități sunt mai bune decât un act de generozitate urmat de o jignire. Allah Preaînaltul spune:

„O vorbă cuviincioasă și de iertare este mai bună decât o milostenie după care urmează necăjirea. Iar Allah este Ghani (Bogat, Lipsit de orice nevoie), Halîm (Prea Îngăduitor).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:263]

Astfel, musulmanul trebuie să fie generos pentru a urma prescripțiile religiei sale, care îi poruncește următoarele:

- ❖ să îi iubească pe semenii săi, ceea ce îl determină să spună și să facă ceea ce le place și să se abțină de la orice cuvânt sau acțiune care le-ar putea face rău, în limitele prescripțiilor religioase. Allah Preaînaltul spune în acest sens:

„Și aceia (ansarii - ajutoarele - locuitorii Medinei) care, înainte de ei (emigranții - al-muhajirun) au avut casele lor (în Medina) și au acceptat credința (înainte de emigrarea muhajirilor), care i-au iubit pe aceia care au mers în

priegie la ei și nu au avut în piepturile lor nicio gelozie pentru ceea ce li s-a dat lor (muhajirinilor, din prada rămasă de la Banu An-Nadhir) și i-au preferat pe ei (pe emigranți) lor înșiși, chiar dacă ei se aflau în nevoie și aceia care sunt salvați de zgârcenia lor, aceia sunt cei care vor fi învingători.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 59:9]

Trimisul lui Allah (ﷺ) l-a întrebat pe unul dintre companioni (Allah să fie mulțumit de ei!):

„«O, Yazid ibn Assad, îți dorești Paradisul?» El a răspuns: «Da!» Profetul (ﷺ) a spus: «Atunci iubește pentru fratele tău ceea ce iubești pentru tine!»» (Ahmad)

- ❖ să îi sfătuiască pe semenii săi, îndemnându-i la bine și avertizându-i împotriva răului, astfel încât aceștia să trăiască fericiți. Allah Preaînaltul spune:

„Să se facă din voi o comunitate care să cheme la tot ceea ce este bun, să poruncească ceea ce este drept (ma'ruf) și să oprească de la ceea ce este nedrept (munkar)! Aceștia sunt cei care izbâdesc.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:104]

- ❖ să cheltuiască în folosul celor nevoiași și în acte de caritate. Allah Preaînaltul spune:

„Și aceia care sunt statornici în căutarea chipului (Iubirii, Harului lui Allah) Domnului lor și îndeplinesc rugăciunea și fac milostenie într-ascuns și pe față din ceea ce Noi le-am dăruit și resping răul prin bine, aceia vor avea parte de răsplata Casei (Veșnice) (adică Paradisul).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 13:22]

- ❖ să mijlocească în favoarea semenilor săi. Allah Preaînaltul spune:

„Cel care face o bună mijlocire (într-o chestiune) va avea și el o parte din ea, iar cel care face o rea mijlocire, asemenea va avea parte din răspunderea (pentru ea), căci Allah este cu putere peste toate.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:85]

Atunci când cineva venea la Profetul Mohammed (ﷺ) pentru a îi cere un anumit lucru, el (ﷺ) obișnuia să spună:

„Dacă mijlocești, vei fi răsplătit (...)” (Al-Bukhari)

❖ să le aducă beneficii semenilor săi în toate modurile posibile. Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Cel mai iubit dintre oameni de Allah este cel care le aduce cele mai multe beneficii celorlalți. Cele mai iubite fapte de către Allah sunt cele care aduc bucurie altui musulman, îi rezolvă o problemă, îi plătesc o datorie sau îi potolesc foamea. A merge cu un musulman pentru a-l ajuta la nevoile sale îmi este mai drag decât izolarea pentru adorare în această moschee (din Medina) timp de o lună. Oricui se abține la mânie, Allah îi va ascunde defectele. Oricui se abține atunci când se poate răzbuna, Allah îi va umple inima cu satisfacție în Ziua Judecării. Oricui îl însoțește pe fratele lui musulman care are o problemă până când acesta o rezolvă, Allah îi va face picioarele ferme în Ziua în care picioarele oamenilor vor tremura și, cu adevărat, comportamentul urât strică faptele bune așa cum oțetul strică mierea.” [At-Tabarani, clasificat *sahih* de către Al-Albani]

Din dorința de a le face bine celorlalți, trebuie să ne străduim să le transmitem mesajul islamului pentru ca ei să poată găsi fericirea și liniștea pe care musulmanul le găsește în acesta și să îi salveze de necredința care îi va conduce la Iad. Unul dintre companioni (Allah să fie mulțumit de el!) i-a spus lui Rostam, împăratul romanilor, atunci când acesta l-a întrebat care era motivul venirii lor în țara sa:

„Am venit să îi aducem pe oameni de la adorarea creaturilor la adorarea Domnului acestora, de la limitările acestei vieți la abundența Vieții de Apoi și de la nedreptatea religiilor la dreptatea islamului.”

Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Credinciosul puternic este mai bun și mai iubit de Allah decât cel slab și există bine în amândoi. Prețuieți ceea ce vă va aduce beneficii în (Viața de Apoi), căutați ajutorul lui Allah și nu deznădăjduiți; iar dacă ceva neplăcut se întâmplă nu spuneți: «Dacă aș fi făcut așa și așa, cutare sau cutare, nu s-ar fi întâmplat.», ci, mai degrabă, spuneți: *«Qaddaru Allahi ua mā ṣā'a fa'ala»* (Aceasta este Hotărârea lui Allah și El face ceea ce voiește!), întrucât, prin rostirea cuvântului «dacă» începe lucrarea lui Șeitan.” (Muslim)

Al patrulea stâlp: Credința în Mesagerii lui Allah

Mesagerii lui Allah (Pacea fie asupra lor!) sunt modelele de imitat și exemplele pe care trebuie să le urmăm. Cu adevărat, nu Îl putem cunoaște pe Allah Cel Atotputernic și nu putem atinge adevărata fericire decât prin ei. Ibn al-Qayyim (Allah să aibă milă de el!) spune în cartea sa, *Zād Al-Ma'ād* (cap. 5, pag. 7):

„Medicamentul sufletelor este numai responsabilitatea Mesagerilor (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lor!). Sănătatea inimilor stă în cunoașterea Domnului și a Creatorului lor, a Numelor și Atributelor Sale, precum și a Acțiunilor și Deciziilor Sale. De asemenea, aceasta constă din a iubi căutarea Mulțumirii Sale și a îndeplini toate Poruncile Sale pe de o parte, și din a se abține de la a încălca Interdicțiile Sale și de la tot ceea ce poate cauza Nemulțumirea Sa pe de altă parte. Numai în acest fel inimile pot trăi și pot fi sănătoase. Trebuie menționat faptul că toate acestea ne vin prin intermediul Mesagerilor, iar credința că o inimă poate fi sănătoasă fără a îi urma este greșită. Într-adevăr, a nu îi urma pe Mesageri reprezintă mai degrabă sănătatea și puterea unei inimi sălbatice și desfrânate, însă, cu siguranță, nu a unei inimi sănătoase. Cel care nu distinge între acestea poate plânge pentru sănătatea și lumina din inima lui, deoarece se numără printre cei ale căror inimi sunt moarte și pierdute în întuneric.”

Al cincilea stâlp: Credința în Ziua Judecății

Într-adevăr, credința în Ultima Zi, în Înviere, în Judecată și în răsplată calmează sufletul și convinge mintea că vom găsi dreptatea în cele din urmă. Cu toate acestea, dreptatea din Viața de Apoi nu compensează și nu pedepsește pentru lucruri materiale, ci, mai degrabă, pentru fapte bune sau rele. Profetul Mohammed (ﷺ) i-a întrebat pe companionii săi (Allah să fie mulțumit de ei!):

„«Știți cine este falit?» Ei, companionii (Allah să fie mulțumit de ei!) au răspuns: «Cel falit dintre noi este cel care nu are niciun *dirham* și nimic altceva de valoare.» El, Profetul (ﷺ), a spus: «Cel falit din *Ummah* mea este acela care, în Ziua Judecății, va veni cu rugăciunile, posturile și *zakāt*-ul (caritatea anuală obligatorie) său, însă el a încălcat drepturile altora, a calomniat, a consumat în mod nedrept averea altora, a vărsat sângele altora și i-a lovit pe alții, și răsplățile sale vor trece la cutare și cutare (cei care au suferit de mâna lui). Și dacă faptele sale bune se vor termina înainte să înapoieze drepturile oamenilor, atunci se va lua din faptele lor rele și vor trece la el și el va fi aruncat în Focul Iadului.»» (Muslim)

Pentru a conștientiza Dreptatea lui Allah Preaînaltul, trebuie să afli că nu numai ființele umane își vor primi drepturile în Ziua de Apoi, ci și toate celelalte creaturi. Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Reclamanții își vor primi revendicările în Ziua Învierii într-o asemenea măsură încât până și oile ciute vor obține revendicările lor de la oile cornute.» (Ibn Hibban)

Mai mult decât atât, cel care crede în Ziua de Apoi știe că, în ciuda faptului că au fost lucruri de care nu s-a putut bucura în această lume, așa cum sunt sănătatea, bunurile sau bogăția, el se

va bucura de delicii inimaginabile în Viața de Apoi dacă intră în Paradis, conform versetului în care Allah Preaînaltul spune:

„Dar niciun suflet nu știe ce-i este ascuns (ce le este pregătit acelora ale căror fapte au fost enumerate) ca bucurie (din motivele bucuriei), drept răsplată pentru ceea ce au săvârșit (faptele bune pe care le-au săvârșit în această lume).”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 32:17]

Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Allah Preaînaltul a spus: «Am pregătit pentru robul Meu dreptcredincios (în Viața de Apoi) lucruri pe care niciun ochi nu le-a văzut, nicio ureche nu le-a auzit și nicio minte nu și le-a putut imagina vreodată.» Astfel, recitați dacă vreți: «Dar niciun suflet nu știe ce-i este ascuns (ce le este pregătit acelora ale căror fapte au fost enumerate) ca bucurie (din motivele bucuriei), drept răsplată pentru ceea ce au săvârșit (faptele bune pe care le-au săvârșit în această lume).»
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 32:17]” (Al-Bukhari)

Pentru a ușura necazurile musulmanului și greutățile pe care le suferă în această lume, Profetul Mohammed (ﷺ) îl învață că toate acestea vor fi uitate odată cu intrarea în Paradis. El (ﷺ) a spus:

„Cel mai fericit om din lume (care a avut o viață îmbelșugată și lipsită de probleme) dintre cei osândiți la Foc (Iad) în Ziua Judecății va fi scufundat în foc o singură dată, apoi el va fi întrebat: «O, fiu al lui Adam, ai avut vreodată parte de ceva bun? Ai avut vreodată parte de vreo binecuvântare?» Și el va spune: «Nu, (jur) pe Allah, o, Domnul meu!» Apoi, cel mai nefericit om din lume dintre cei cărora le va fi acordat Paradisul în Ziua Judecății, va fi scufundat în Paradis, după care va fi întrebat: «O, fiu al lui Adam, ai avut vreodată vreo suferință? Ai avut vreodată

parte de dificultăți?» El va răspunde: «Nu, (jur) pe Allah, o, Domnul meu! Niciodată nu am avut parte de suferințe sau dificultăți.»” (Muslim)

Atunci când musulmanul este conștient de toate acestea, valoarea acestei vieți scade în ochii săi și devine mai puțin expus decât alții la agresiune și nedreptate. Mai mult decât atât, el ajunge să abandoneze lucrurile pe care le consideră a fi suspecte din teama că acestea ar putea fi interzise. Credința lui îl motivează să caute în permanență să își salveze sufletul în Ziua Judecării și să evite comiterea de nedreptăți față de alții.

Al șaselea stâlp: Credința în Destin și Predestinare

Această credință constă din faptul că musulmanul este sigur că tot ceea ce i se întâmplă nu putea fi evitat și că nimic din ceea ce nu îi este destinat nu îl va atinge. În plus, credința în Allah Preaînaltul implică în mod necesar credința în Destinul și Predestinarea Sa, precum și acceptarea și satisfacția cu acestea. Allah Preaînaltul spune în acest sens:

„Nicio nenorocire nu se îndreaptă pe Pământ și nici în sufletele voastre fără ca ea să nu se afle într-o carte (Tablele păstrate), înainte ca Noi să o pricinuim. Acesta este un lucru ușor pentru Allah, ~ Pentru ca voi să nu fiți triști pentru ceea ce ați pierdut și nici să nu vă prea bucurați pentru ceea ce El vă dăruiește. Și Allah nu-l iubește pe cel trufaș și lăudăros.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 57:22-23]

Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Păstrează Poruncile lui Allah și Allah te va proteja. Păstrează Poruncile lui Allah și Îl vei găsi în fața ta (va fi cu tine în orice situație). Dacă ceri ceva, atunci cere de la Allah, iar dacă vei căuta ajutor, atunci caută ajutor la Allah și să

știi că, dacă întreaga comunitate s-ar aduna ca să îți facă un bine, nu va putea să-l facă decât dacă Allah l-a prescris deja pentru tine. De asemenea, dacă întreaga comunitate s-ar aduna ca să îți facă un rău, acesta nu te va atinge, cu excepția a ceea ce Allah a prescris deja împotriva ta. Calemurile au fost ridicate, iar sulurile s-au uscat.” (At-Tirmidhi și Ahmad)

Astfel, această credință asociată cu folosirea resurselor necesare pentru atingerea obiectivelor aduce satisfacția care conduce la liniște sufletească și seninătate, iar acestea duc la rândul lor la fericire. Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Credinciosul puternic este mai bun și mai iubit de Allah decât cel slab și există bine în amândoi. Prețuiește ceea ce vă va aduce beneficii în (Viața de Apoi), căutați Ajutorul lui Allah și nu deznădăduiți; iar dacă ceva neplăcut se întâmplă nu spuneți: «Dacă aș fi făcut așa și așa, cutare sau cutare, nu s-ar fi întâmplat.», ci, mai degrabă, spuneți: *«Qaddaru Allahi ua mā șā'a fa'ala»* (Aceasta este Hotărârea lui Allah și El face ceea ce voiește!), întrucât, prin rostirea cuvântului «dacă» începe lucrarea lui Șeitan.” (Muslim)

Aceasta înseamnă că nu trebuie să regretăm trecutul, ci trebuie să privim înainte. Dacă ne-am interesa cu privire la cauzele bolilor de care oamenii suferă în zilele noastre, am realiza că majoritatea au apărut ca urmare a tristeții și a durerii pentru pierderea sau lipsa unui lucru. Credința sinceră în Destinul și Predestinarea lui Allah pune capăt tuturor necazurilor și durerilor tale cu Voia lui Allah, deoarece îți permite să speri în viitor și să uiți trecutul.

Pe de altă parte, dacă am căuta să aflăm care sunt cauzele anxietății și fricii ființelor umane, am afla că islamul le-a abordat deja, iar printre acestea se numără următoarele:

1. teama de a nu găsi mijloace de subzistență, dat fiind că viața oamenilor depinde de acestea. Allah Preaînaltul spune:

„Și în cer (în ploaia care coboară din Cer) se află înzestrarea voastră și ceea ce vi se făgăduiește (pedeapsa care vi se făgăduiește).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 51:22]

Allah Preaînaltul spune adevărul. Mijloacele de subzistență ale oamenilor se află în Cer, având în vedere că din acesta vine ploaia care face plantele să crească și potolește setea oamenilor. De asemenea, în Cer se află Viața veșnică promisă oamenilor, în Paradis sau în Iad. Așadar, Allah Preaînaltul a asigurat existența tuturor creaturilor, inclusiv pe cea a oamenilor, în conformitate cu versetul în care spune:

„Și nu este viețuitoare pe Pământ a cărei hrană să nu fie în grija lui Allah. El știe locul ei de sălaș și locul în care ea va muri. Totul este într-o Carte deslușită (Tablele păstrate).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 11:6]

În plus, mijloacele de subzistență sunt asigurate indiferent de slăbiciunea unei creaturi. Allah Preaînaltul spune:

„Și câte vietăți sunt care nu poartă hrana lor (din cauză că ele sunt prea slabe, nu-și pot căra și depozita hrana)! Allah le hrănește și pe ele (și vă hrănește) și pe voi! El este As-Samī' (Cel care aude toate), Al-'Alīm (Atoateștiutorul, Omniscientul).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 29:60]

Allah Preaînaltul garantează mijloacele de subzistență celor care depun eforturi pentru a le câștiga. El, Cel Atotputernic, i-a adresat următoarele cuvinte Mariei (Pacea fie asupra sa!), pe când aceasta se afla în durerile nașterii, fiind slăbită și vulnerabilă:

„Și scutură spre tine trunchiul de curmal, căci el va lăsa să cadă lângă tine curmale proaspete coapte (Allah a voit să o consoleze pe Maria și să-i arate că pruncul este cu adevărat o îndurare pentru oameni; astfel, prima dată a făcut să curgă un pârâiaș în locul pârjolit de secetă, iar a doua oară a făcut ca trunchiul uscat de curmal să dea roade proaspete și coapte)!”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 19:25]

Allah Preaînaltul nu i-a trimis pur și simplu hrana astfel încât să poată ajunge la ea, ci i-a cerut să depună un anumit efort pentru a își câștiga mijloacele de subzistență, care consta din a scutura trunchiul de curmal.

Mai mult decât atât, nici măcar păsările, animalele și celelalte creaturi nu rămân în casele lor. Allah Preaînaltul a asigurat pentru acestea moduri în care își pot găsi mijloacele de subzistență, iar noi le putem vedea în mod constant în căutarea a ceea ce le hrănește și le asigură existența. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Dacă ați avea cu adevărat încredere în Allah, El v-ar asigura mijloacele de subzistență așa cum le asigură pe cele ale păsărilor, care ies dimineața flămânde și se întorc seara sătule.” (Ibn Majah)

Profetul (ﷺ) a subliniat faptul că păsările își părăsesc cuiburile înfometate și se întorc la acestea sătule și mulțumite după ce și-au câștigat mijloacele de subzistență.

Astfel, nu este vorba despre fatalism, așa cum ar putea crede cei care nu cunosc realitatea acestei credințe, ci despre efort, muncă și implementarea mijloacelor necesare. În plus, islamul nu ne cere să renunțăm la a munci și să ne încredem în Allah Preaînaltul. Dimpotrivă, acesta ne cere să depunem toate eforturile și să ne încredem în Allah Preaînaltul. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Este mai bine pentru oricare dintre voi să ia o frânghie și să taie câteva lemne (din pădure) pe care să le care pe spinarea lui și să le vândă pentru ca Allah să îl salveze decât să ceară ceva de la o persoană pe care aceasta i-l poate da sau nu.” (Al-Bukhari)

Omului i se cere să depună toate eforturile necesare pentru a îndeplini un lucru și apoi să se încreadă în Allah, deoarece dacă nu ar fi fost astfel, Profetul (ﷺ) nu i-ar fi spus **„Leagă-ți cămila și încrede-te în Allah!”** omului care l-a întrebat dacă ar fi trebuit să își lege cămila și să se încreadă în Allah sau să își lase cămila liberă și să se încreadă în Allah. (Ibn Hibban)

Așadar, depune toate eforturile și vei obține ceea ce Allah Preaînaltul a destinat pentru tine! Reține, de asemenea, că mijloacele de subzistență nu sunt câștigate prin forță, cunoaștere sau viclenie. Dovada în acest sens este aceea că există mulți oameni cu diplome și cu un potențial înalt care lucrează pentru oameni mai puțin competenți și pregătiți decât ei.

Mijloacele de subzistență ale creaturilor pot fi reținute numai de către Allah Preaînaltul și de nimeni altcineva în afară de El. Așadar, nu îți fie teamă și fii liniștit în ceea ce privește mijloacele tale de trai! Allah Preaînaltul spune în acest sens:

„Spune (o, Mohammed): «Dacă voi ați avea vistieriile Îndurării Domnului meu, voi le-ați păstra de frică să nu le cheltuiți, căci omul este zgârcit!»» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 17:100]

2. teama de boli și alte nenorociri. Fiecare ființă umană se teme de boli și de nenorociri, însă anxietatea și tristețea sa nu vor putea schimba nimic, ci, dimpotrivă, acestea pot chiar să îi înrăutățească situația. Allah Preaînaltul spune în acest sens:

„Și dacă Allah te atinge cu un rău, (să știi că) nu este cine să-l îndepărteze decât numai El! Iar dacă El îți voiește un bine, nu este nimeni care să poată respinge Harul Său. El îi atinge cu aceasta pe cei care voiește El dintre robii Săi, iar El este *Al-Ghafūr* (Prea Iertătorul), *Ar-Rahīm* (Prea Îndurătorul).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 10:107]

La rândul său, Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Cât de minunată este situația unui credincios: există un bine pentru el în orice și acest lucru i se aplică doar credinciosului. Dacă i se întâmplă un bine, Îi mulțumește lui Allah și aceasta este un bine pentru el, iar dacă i se întâmplă un rău, îl îndură cu răbdare și aceasta este mai bine pentru el.” (Muslim)

Tradiția profetică îi călăuzește pe musulmani să accepte nenorocirile și să caute soluții adecvate pentru a le depăși. Profetul (ﷺ) i-a spus unui om pe care una dintre fiicele sale l-a trimis după el, cerându-i să vină să-i vadă copilul, care era pe moarte:

„«Mergi și spune-i că orice ia Allah, Îi aparține, și că orice dă, Îi aparține și că totul are un termen fixat la El. Astfel, cere-i să fie răbdătoare și să spere la Răsplata lui Allah.» Cu toate acestea, ea a trimis din nou după Profet (ﷺ), iar el (ﷺ) a mers la ea împreună cu Sa'd ibn 'Ubada și Mu'adh ibn Zabal. Atunci când copilul i-a fost adus Profetului (ﷺ), acesta respira ca și cum s-ar fi aflat într-un burduf cu apă (își dădea sufletul). La vederea acestora, ochii Mesagerului lui Allah (ﷺ) s-au umplut de lacrimi. Sa'd l-a întrebat: «O, Mesager al lui Allah, ce sunt acestea (lacrimile)?» El (ﷺ) i-a răspuns: «Aceasta este Mila pe care Allah a pus-o în inimile robilor Săi. Într-adevăr, Allah este Milostiv cu aceia dintre

robii Săi care sunt milostivi față de alții.» (Al-Bukhari și Muslim)

Răbdarea este, de asemenea, necesară atunci când sunt folosite resursele necesare pentru a căuta un leac. Astfel, cel care este bolnav trebuie să caute modalitatea de a se vindeca. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Căutați leacul, deoarece Allah a trimis leacul împreună cu fiecare boală, cu excepția morții și a bătrâneții.” (Ibn Hibban)

Așadar, există un leac pentru fiecare boală din această lume, după cum a confirmat Mesagerul lui Allah (ﷺ) într-un alt *hadith* spunând:

„Allah nu a trimis nicio boală fără a trimite leacul pentru aceasta. Unii îl cunosc, iar alții îl ignoră.” (Ibn Hibban)

3. teama de moarte, care este o realitate și va veni cu siguranță, la fel cum știm că noaptea urmează ziua. Allah Preaînaltul spune:

„Toți cei care sunt pe Pământ vor pieri (toți cei care se află pe fața Pământului sunt pieritori), ~ Va rămâne veșnic (numai) Fața (aici cu sensul de Entitatea Sa) Domnului tău, Cel plin de Slavă și de Cinste (Dhū-l-Jalāli wa-l-‘ikrām).”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 55:26-27]

Așadar, nu există nicio scăpare de la moarte și nimeni nu o poate evita. Allah Preaînaltul spune:

„Spune-le (lor, o, Mohammed): «Cu adevărat, moartea de care fugiți vă va ajunge pe voi fără îndoială (atunci când vă va sosi timpul), apoi veți fi întorși (în Ziua Judecării) la (Allah) Cel care le cunoaște atât pe cele nevăzute, cât și pe cele văzute și Care vă va vesti vouă ceea ce obișnuiți să faceți

(în timpul vieții lumești).»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, versetul 8]

În plus, trebuie să meditezi la ceea ce urmează după moarte și nu la moarte în sine, deoarece meditarea la aceasta este inutilă, împiedică progresul, atrage ghinionul și îndepărtează fericirea. Este suficient să știm că aceasta va veni în mod inevitabil, după cum spune Allah Preaînaltul:

„Pentru fiecare comunitate este un soroc (un termen prestabilit la care pedeapsa se abate asupra ei). Când sosește sorocul lor, ele nu pot nici să-l întârzie cu un ceas și nici nu-l pot grăbi.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:34]

Cel care se teme de moarte are o credință slabă, deoarece credința adevărată implică în mod necesar credința în Înviere, în Adunare, în Judecată și în fericirea sau nefericirea din Viața de Apoi. Cel care crede în toate acestea găsește liniștea sufletească și se pregătește pentru Viața de Apoi prin săvârșirea de fapte bune. Astfel, el se reformează și își reformează societatea, fiind util pentru sine și pentru comunitatea sa. El nu simte niciun regret pentru ceea ce a pierdut, pentru nedreptățile pe care le-a suferit sau pentru drepturile care i-au fost încălcate, deoarece totul era destinat dispariției, care este urmată de o Judecată.

După cele afirmate anterior, dacă m-ai întreba de sunt convins de islam, aș răspunde în mod sincer și spontan că da. Știi de ce? Pentru că găsesc în el răspunsurile la toate întrebările care îmi vin în minte și niciunul dintre ele nu intră în conflict cu rațiunea și logica. În plus, găsesc în acesta stabilitatea psihică și pacea spirituală, care sunt reprezentate de credința în Allah Preaînaltul, de îndeplinirea Poruncilor Sale, de abținerea de la comiterea de păcate, de solidaritatea socială, de prezervarea drepturilor mele și ale celorlalți, de chemarea la a adopta virtuțile nobile și de condamnarea corupției. Toate acestea îmi sunt garantate de către islam, care mă protejează pe mine și pe

ceilalți, asigurându-mi fericirea pe care fiecare ființă umană încearcă să o atingă prin toate mijloacele de care dispune.

Depinde de tine să te întrebi dacă propria ta credință îți garantează toate acestea. Dacă nu, atunci este o credință falsă. Dacă răspunsul este că o face doar parțial, atunci este vorba de o credință deficitară și este necesară căutarea unei credințe alternative perfecte, deoarece fiecare dintre noi caută ceea ce este mai bun pentru el.

Știi care este religia perfectă? Este islamul, iar acesta te așteaptă cu brațele deschise și îți spune:

„Vino la mine și vei găsi tot ceea ce cauți!”

Poți considera aceste cuvinte ca fiind cele ale unui fanatic care te invită la religia sa, iar acesta este dreptul tău.

Dar ce ai gândi dacă ți-aș spune că eu nu sunt singurul care spune acestea și că gânditorii nemusulmani imparțiali spun același lucru?

Acești gânditori privesc lucrurile cu realism și fără a se lăsa influențați de prejudecăți, așa cum a făcut Jacques S. Restler, care a scris în introducerea cărții sale *„Civilizația arabă”*:

„(...) Putem da trei semnificații diferite termenului de «islam»: prima semnificație este religia, a doua este statul și a treia este cultura. Pe scurt, se poate spune că este o civilizație excepțională.”

Chiar și dușmanii islamului au dat mărturii în favoarea acestei religii, iar, după cum spune un proverb, *„Adevărul se află în ceea ce spun dușmanii”*.

Margoliouth, un gânditor cunoscut pentru dușmănia lui față de islam, nu a putut decât să recunoască faptul că a fost fascinat de măreția Nobilului Coran. El a spus:

„Cercetătorii sunt de acord în a considera Coranul ca având o semnificație deosebită printre Sfintele Scripturi care au făcut istorie, deși aceasta este cea mai recentă. Ea este cea mai recentă Carte Sfântă revelată, însă este cea care are cel mai mare impact asupra omului, făcându-l să își pună cele mai multe întrebări, cea care a creat un nou mod de gândire și cea care a întemeiat o școală morală remarcabilă.”

De ce ai rămâne ostil față de islam după toate aceste elogi? Să fim și mai direcți: de ce nu te-ai converti la islam? Nu invită această religie la adorarea doar a lui Allah Preaînaltul?

Este motivul acestei ostilități faptul că islamul poruncește servitutea oamenilor față de Allah Preaînaltul în locul servituții față de oameni? Este faptul că acesta cheamă la virtuțile nobile? Este faptul că acesta poruncește dreptatea și respinge nedreptatea? Este faptul că acesta stabilește că toți oamenii sunt egali înaintea lui Allah Preaînaltul? Este faptul că garantează drepturile tuturor ființelor umane fără a face vreo distincție pe bază de credință, etnie sau rasă? Este altul motivul?

Aceste întrebări pot juca un rol semnificativ în evoluția credinței tale. Într-adevăr, în ultimele paisprezece secole, de la apariția islamului și până în prezent, această religie a continuat să se extindă și toți cei care citesc cu atenție Nobilul Coran renunțând la prejudecățile lor religioase sunt convingși de ceea ce citesc și, dacă nu îmbrățișează islamul, cel puțin renunță la ostilitatea față de acesta.

În ciuda presiunilor economice, politice și militare la care sunt supuși musulmanii, mai ales în timpurile prezente, ei rămân atașați de religia lor și de preceptele acesteia. De exemplu, fosta Uniune Sovietică i-a persecutat pe musulmani timp de șaptezeci de ani, moscheile lor au fost distruse, numele le-au fost schimbate și practicile lor religioase interzise. După căderea Uniunii Sovietice, au apărut noi state musulmane, ceea ce arată că și atunci când islamul era aparent absent, flacăra sa a

continuat să ardă. Nu indică acest lucru faptul că musulmanii sunt convinși că islamul este religia adevărată în care își găsesc fericirea și față de care inimile lor sunt atașate?!

Atunci când o ființă umană care este echitabilă caută adevărul și cunoaște islamul, aceasta găsește în el numai precepte care apelează la caracterul moral și avertizează împotriva a tot ceea ce îl poate corupe. Mulți nemusulmani care nu știu ce religie să adopte pentru a își satisface nevoile spirituale și a atinge fericirea au încercat în mod greșit orice altceva în afară de islam. Poate că, dacă l-ar fi îmbrățișat, ar fi găsit în acesta ceea ce căutau și ceea ce i-ar fi condus la fericire.

Întrucât subiectul este unul deosebit de important, trebuie să iei o decizie curajoasă după ce te eliberezi de influențele externe, deoarece erorile în acest domeniu nu sunt permise. Într-adevăr, rezultatul este binecuvântarea și fericirea veșnică sau, Allah să ne protejeze, pedeapsa și nefericirea veșnică.

Întrebă-te de ce, dintre toate religiile, islamul este singura care este combătută. Înainte se spunea că omul este inamicul a ceea ce nu cunoaște. De aceea, nu fi ignorant, ci învață și învață-i și pe alții, astfel încât să nu mai existe ignoranți printre noi! Acesta este doar primul pas. În continuare, impune-ți să accepți adevărul și să ascuți ceea ce îți oferă ceilalți, astfel încât să poți recunoaște adevărul. Invocă-L des pe Allah Preaînaltul și roagă-L să te călăuzească spre Calea cea Dreaptă și spre fericirea adevărată, iar dacă Allah Preaînaltul va vedea că ești sincer, El nu te va dezamăgi, deoarece Allah Cel Atotputernic spune:

„Și Domnul vostru zice: «Chemați-Mă (*adorăți-Mă*) și Eu vă voi răspunde! Aceia care din prea multă trufie refuză să Mă adore vor intra în Gheena umiliți.»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 40:60]

De ce mulți cercetători, scriitori și gânditori occidentali nemusulmani s-au convertit la islam atunci când s-au

familiarizat în mod sincer cu această religie? Îți voi spune eu de ce: deoarece ei au devenit conștienți de superioritatea islamului după ce l-au studiat personal și nu l-au judecat în conformitate cu ideile preconcepute moștenite de la alte persoane. De asemenea, ei au găsit ceea ce căutau și ceea ce le-a oferit fericirea spirituală. Printre aceste personalități se numără Leopold Weiss, Étienne Dinet, Lord Headley, René Guénon, doctorul Philippe Grenier etc.

Există gânditori care au studiat islamul, însă nu l-au îmbrățișat. Cu toate acestea, obiectivitatea lor i-a determinat să spună adevărul și să recunoască frumusețea și perfecțiunea acestuia. Printre aceștia se numără Laura Veccia Vaglieri, Sigrid Hunke, Goethe, Thomas Carlyle, Bodley, Tolstoi, poetul francez Lamartine și Bernard Shaw, care a scris:

„(...) Mohammed ar trebui să fie numit Mântuitorul omenirii. Eu cred că, dacă un om ca el și-ar fi asumat conducerea lumii moderne, ar fi reușit să rezolve problemele sale într-un mod care ar aduce pacea atât de necesară și fericirea (...)”

Există mulți alți gânditori care au recunoscut superioritatea islamului, însă nu l-au îmbrățișat. Aceasta este Voia Allah, iar El, Preaînaltul, spune:

„Tu, (Mohammed), nu călăuzești pe cine-ți place (tu, Mohammed, nu poți să-i aduci la Islam pe toți pe care ai voi să-i aduci), ci Allah călăuzește pe cine voiește și El îi cunoaște mai bine pe cei ce se lasă călăuziți.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 28:56]

Acest verset nu poate fi folosit drept scuză pentru a susține că Destinul se află deasupra deciziilor pe care oamenii le iau. Mai degrabă, aceștia trebuie să se străduiască și să depună eforturi, așteptând rezultatele lor. ‘Ali ibn Abū Tālib (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Ne aflam la o înmormântare în cimitirul *Baqi Al-Gharqad* când Mesagerul lui Allah (ﷺ) a venit la noi și ne-am așezat în jurul său. El (ﷺ) avea în mână o nuielușă. Și-a aplecat capul și a început să zgârie pământul cu nuielușa, iar apoi a spus: «Nu există niciunul dintre voi căruia să nu îi fi fost desemnat un loc în Paradis sau în Iad și căruia să nu îi fi fost scris dacă va fi o persoană rea sau bună.» Cineva a întrebat: «O , Mesager al lui Allah, atunci trebuie să ne resemnăm cu ceea ce ne este scris și să abandonăm faptele noastre?» El (ﷺ) a răspuns: «Străduiți-vă, pentru că fiecăruia îi sunt facilitate cele pentru care a fost creat. Astfel, celui căruia îi este scris că va aparține comunității binecuvântate îi va fi făcută ușoară săvârșirea de fapte bune, iar celui căruia îi este scris că va aparține comunității nefericite îi va fi făcută ușoară săvârșirea de fapte rele.», iar apoi a recitat: *«Cât despre cel care dăruiește (drept milostenie din averea sa) și se teme de Allah (ascultând Poruncile Sale și oprindu-se de la ceea ce El a interzis) ~ Și crede în al-husna (cea mai bună; crede că Allah îl va recompensa pentru tot ceea ce a oferit drept milostenie și că îl va răsplăti pentru faptele sale bune și crede, de asemenea, în Unicitatea lui Allah și în dreptul Său de a fi adorat doar El, Care nu are parteneri), ~ Aceluia îi vom netezi Noi calea către ușurință (bunătate; îl vom călăuzi pe el către Calea cea Dreaptă și faptele bune). ~ Cât despre cel care se zgârcește (care este lacom) și se consideră pe sine autosuficient (consideră că nu are nevoie de Allah sau de Răsplata Sa) ~ Și neagă al-husna (nu crede că Allah îl va recompensa pentru ceea ce a cheltuit drept milostenie din averea sa și neagă, de asemenea, Unicitatea lui Allah), ~ Aceluia îi vom netezi Noi calea către greutate (pentru cel nelegiuit vom netezi calea către rău, iar el va merita Pedepșa lui Allah în Viața de Apoi și Allah niciodată nu îl călăuzește pe cel nedrept).»*

**[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 92:5-10]”
(Muslim)**

Există cazuri de orientaliști care au studiat islamul pentru a îi cunoaște slăbiciunile și a putea lupta împotriva lui, însă frumusețea lui, autenticitatea principiilor sale și faptul că acesta corespunde cu natura umană și cu intelectul i-au determinat să îl îmbrățișeze în cele din urmă. Deborah Potter² a scris în acest sens:

„Islamul, care este Legea lui Dumnezeu, este evident în natura din jurul nostru. Munții, oceanele, planetele și stelele se mișcă pe orbite din Porunca lui Dumnezeu. Acestea se află într-o stare de supunere față de Poruncile lui Dumnezeu, Creatorul lor, așa cum sunt personajele dintr-o poveste, iar Dumnezeu este exemplul sublim. Acestea nu vorbesc și nu acționează decât dacă Creatorul lor hotărăște acest lucru pentru ele. Astfel, fiecare atom din acest Univers și chiar și obiectele neînsuflețite se află într-o stare de supunere. Cu toate acestea, oamenii sunt o excepție de la această regulă, deoarece Dumnezeu le-a dat libertatea de a alege. Ei au opțiunea de a se supune Legilor lui Dumnezeu sau cea de a își stabili propriile legi și religia pe care o doresc. Din păcate, de cele mai multe ori, ei au ales cea de a doua variantă. Oamenii din Europa și America au îmbrățișat islamul în număr foarte mare, deoarece au simțit setea de pace a minții și siguranță spirituală. Mai mult decât atât, chiar și un număr de orientaliști și predicatori creștini, care și-au început munca având drept scop distrugerea islamului și evidențierea presupuselor neajunsuri ale sale, au devenit musulmani. Acest lucru se datorează faptului că dovada adevărului este decisivă și nu există nicio modalitate de a o combate.”

---

² Născută în anul 1954 în Traverse, Michigan; a absolvit Universitatea din Michigan, în domeniul jurnalismului. Citatul din această lucrare este preluat din cartea „Ce se spune despre islam”, de dr. Emad ud-Din Khalil.

Trebuie să recunoaștem faptul că toate religiile, în afară de islam – și, de asemenea, în afară de iudaism și creștinism înainte de a fi falsificate – conțin multe precepte care intră în conflict cu rațiunea și cu natura sănătoasă. Acest lucru îi determină pe oamenii obișnuiți să nege aceste religii, ca să nu mai vorbim de învățați și de oamenii de știință.

Tora și Mesagerul său, Moise (Pacea fie asupra sa!), aparțin celei mai vechi religii monoteiste. Aceștia au fost urmați de creștinism și de Mesagerul său, Isus (Pacea fie asupra sa!), care a desăvârșit religia lui Moise (Pacea fie asupra sa!), iar apoi de Mohammed (ﷺ), Pecetea tuturor Profetilor și Mesagerilor.

Islamul este rodul religiilor anterioare, care le-a completat (și înlocuit). Așadar, fiecare ființă umană trebuie să îl cunoască și să îl accepte.

Ambiguități cu privire la islam

Nu îmi spune că: „*Dacă islamul ar fi o religie bună, musulmanii l-ar pune în aplicare în mod corect.*” Aceste cuvinte ar putea fi rezultatul unei experiențe personale proaste cu doi, trei sau chiar cu o mie de musulmani. Însă numărul de musulmani depășește un miliard, iar tu ți-ai construit judecata pe baza unui număr limitat de persoane. Islamul este un sistem și în fiecare sistem există oameni care pun în aplicare legile sale pentru că sunt conștienți de urmările lor pozitive, în timp ce alții le încalcă și suferă consecințele gestului lor.

De exemplu, Codul rutier a fost conceput pentru a organiza traficul și a proteja viața oamenilor. Dacă acesta este încălcat de către o persoană, două sau trei, putem decreta că toți locuitorii încalcă acest cod și că el nu este valid?

Pe de altă parte, este posibil ca o persoană care încalcă regulile de circulație să nu sufere niciun prejudiciu la prima, a doua sau a treia ocazie în care face acest lucru, însă va veni ziua în care va plăti consecințele încălcărilor sale suferind un accident în care își poate pierde viața sau rămâne cu sechele pentru tot restul vieții.

Același lucru este valabil și în cazul islamului: există musulmani care respectă preceptele islamului și musulmani neglijenți care pot scăpa de pedeapsa pământească, însă nu și de cea din Viața de Apoi.

Acest lucru se aplică în cazul tuturor religiilor. Nu există evrei sau creștini neglijenți? Fiecare regulă are excepții care o confirmă, după cum spun unii.

Știi că decizia este dificilă, dar aceasta necesită curaj din partea ta. Îi cer lui Allah Preaînaltul să te ia de mână, să îți călăuzească

inima, să îți arate Calea cea Dreaptă și să îți deschidă inima
către El!

Îți doresc cu sinceritate să atingi adevărata fericire!

Pentru mai multe informații despre islam, puteți consulta următoarele site-uri:

E-Books

www.islamland.com
www.islamhouse.com
www.sultan.org
www.thekeytoislam.com
www.en.alukah.net
www.muslim-library.com
www.r-islam.com
www.rasoulAllah.net
www.knowingAllah.com
www.islamic-invitation.com
www.ar.islamway.net

Chat

www.edialogue.org
www.islamreligion.com
www.chatislamonline.org
www.islam-port.com

Cărți islamice gratuite

www.islamicbooks4u.net
www.islamic-message.net

Fatawa

1www.islamqa.info/en
www.fatwa.islamweb.net/en/

Pentru noii musulmani

www.newmuslimacademy.org
www.newmuslimguide.com
www.zadgroup.net

Ascultă Coran

www.quran.islamhouse.com

www.mp3quran.net

www.listenandrecord.com

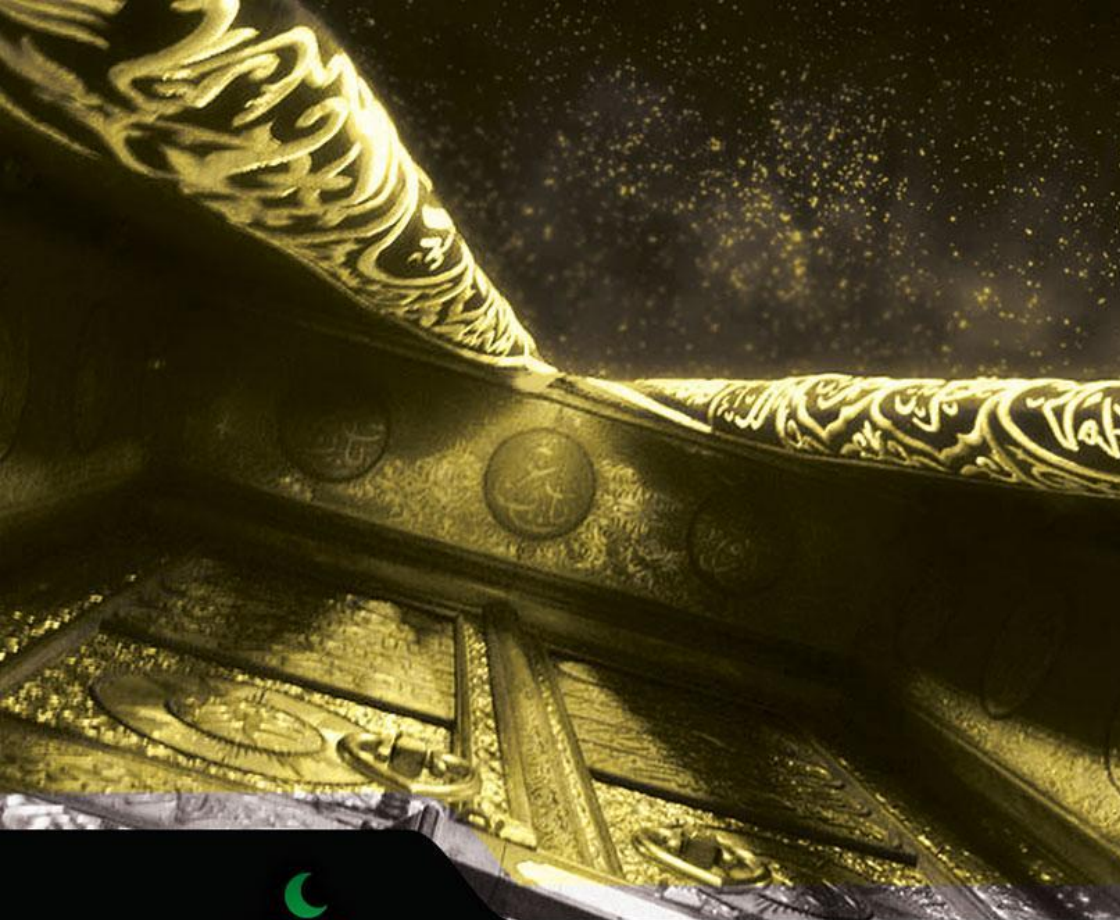
www.godwords.net

www.tvquran.com

www.ar.beta.islamway.net/recitations

www.islam-call.com

www.qurantranslations.net

ISLAM LAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM